47. ÉVFOLYAM 8. SZÁM ÁRA: 12,50 Ft 1991. FEBRUÁR 20.

LUDAS MATYI

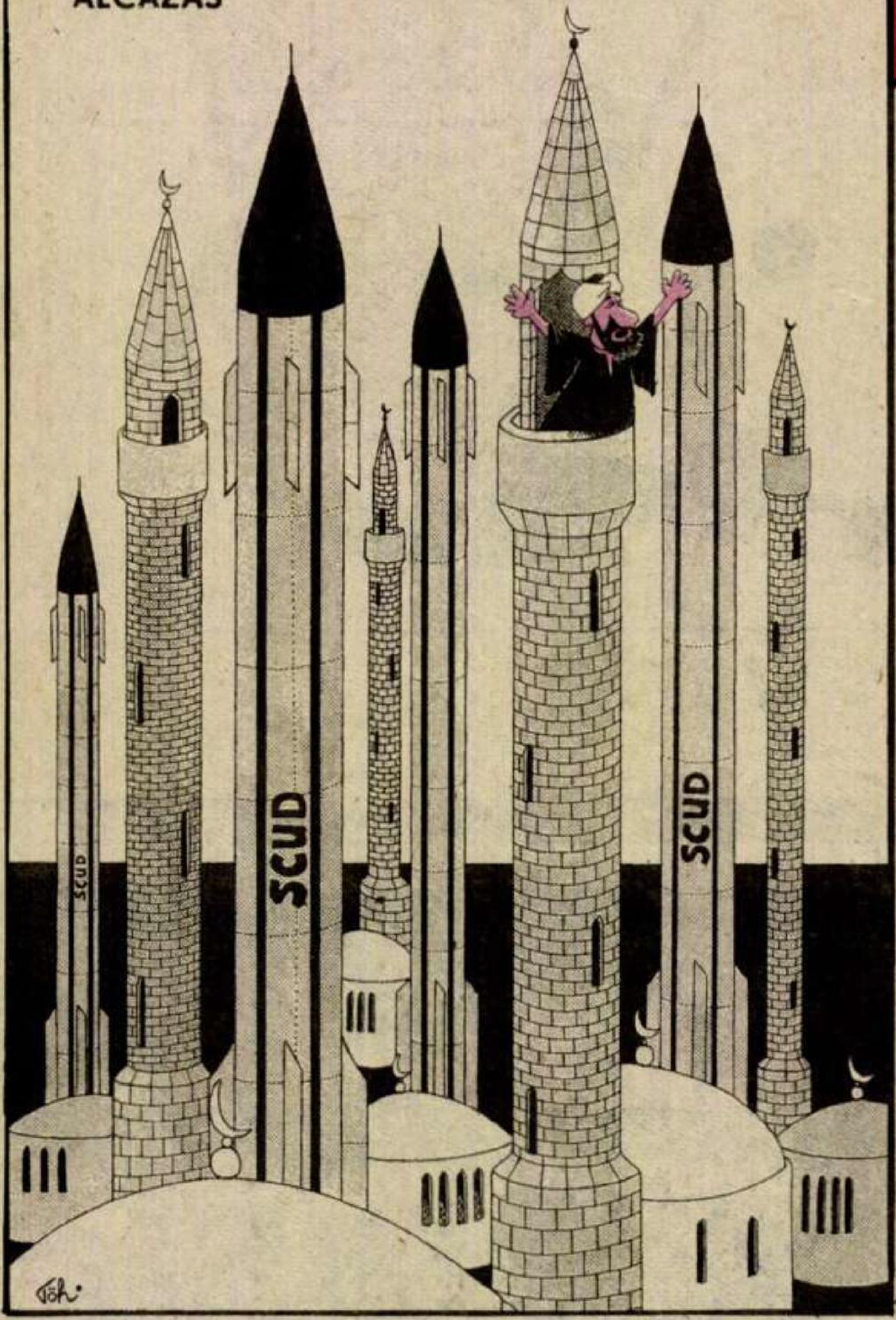
MOZART – ÉV

(ÖSSZEÁLLÍTÁSUNK A 4. OLDALON)

SZABÓ LÁSZLÓ RÓBERT RAJZA

ÁLCÁZÁS

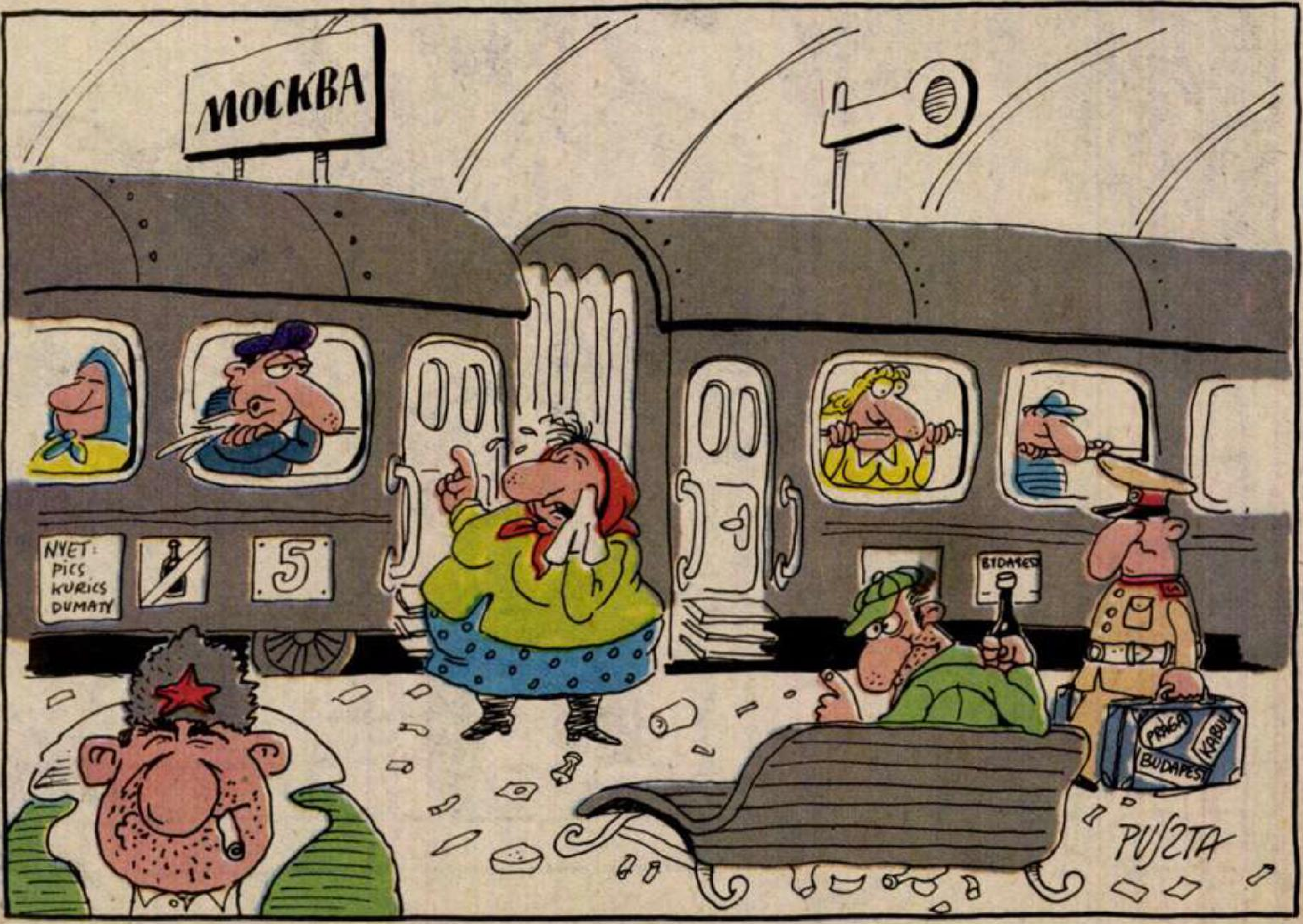

VÍZSZENNYEZÉS

ÁTALAKUL AZ OLASZ KP

– Aztán ne politizálj Magyarországon, Szerjózsám, mert az ott nagyon ártalmas

ÁTKOS ÖRÖKSÉG

– Mit gondolsz – kérdezte barátom, Mandola –, meddig lehet ezt csinálni?

Halkan kérdezte, mégis csönd támadt körülöttünk, a Pisze Elefánt söntése táján. Tudták a törzstagok, ha Mandola kérdez valamit, annak foga van.

– Mit meddig? – érdeklődtem, hogy hamarabb jussunk közelebb a lényeghez.

– Hát ezt az örökösödési háborút. Hogy akárki fejest megkérdeznek, miért rossz, ami rossz, azt feleli, hogy pardon, mi ezt örököltük. Ezt hagyták ránk. A múlt terhét cepeljük. Az elődök hoztak minket ebbe a kinos helyzetbe. Furt ezt nyomják.

– Miért? Szerinted nem igaz?

Mandola szomorúan nézett rám.

– Dehogynem. Hülye, aki tagadja. De én nem ezt kérdeztem. Hanem hogy meddig tarthat? Mikor lesz az, hogy a fejesek azt mondják, hoppá, ezt már mi toltuk el. Itt már mi vittük srégre a dolgot. Na? Meddig mutogathatnak a hátuk mögé?

Ezen mindenki eltűnődött.

– Amig lesz mutatóujjuk. – szellemeskedett Zebi, a csapos, és a Pisze Elefánt morális szintjét jelzi, hogy ezen az idétlenségen is elröhintette magát néhány vendég. Egzisztenciális inditékból. Merthát ugye mégiscsak Zebi méri a nedűt.

Bekapcsolódott a Tanár is, aki közoktatási károsultként szokott ide.

– Kérem, ez nem egyszerre és mindenütt fog bekövetkezni – jelentette ki –, hanem geológiailag eltérőleg, és nagy individuális megoszlásban.

Mandola feléje emelte a poharát.

– Kösz. Ez mit jelent magyarul?

– Ez azt jelenti – hangzott a válasz –, hogy például Kuruttyfalván az átkos örökségre való hivatkozást akkor hagyja abba a polgármester, Bogárháti Edömér, amikor leköszön. Ez jövő januárban lesz, tizenhetedikén, délután háromkor. Hangsúlyozni szeretném, hogy kitalált helységről, kitalált személyről, kitalált időről van szó. Namármost. Az üvegvisszaváltási államtitkárnak, Fenszter Edvinnek utolsó utalása a múlt káros hagyatékára akkor hangzik majd el, amikor ő távozik a posztjáról. Ez Pesten lesz, április nyolcadikán, kora reggel. Az adatok most is kitaláltak. Világos?

Mandola hálásan bólintott.

– Igen. Kösz. Már csak egy probléma van. Mit tesz majd az új polgármester, az új államtitkár? Ők mit mondanak, ha rosszul üt ki valami?

A Tanár vállat vont.

– Kérem, mit mondhatnának szegénykék? Csakis azt, hogy pardon, mi ezt örököltük. Ezt hagyták ránk az elődök. Nyögünk a múlt terhe alatt. Edömér, illetve Edvin vitt be minket a gödörbe. Ők is hátra mutogatnak. Azt hiszem, pár évig ez így lesz nálunk. Mi közben moroghatunk. Megjegyzem, a morgás jogát is már az előző rendszerben lőcsölték ránk.

Erre persze inni kellett. Örökölt bánatunkban.

KURTI ANDRÁS

NYELVEZET

Bélával és Lacival a piros ász oszt, nem oszt után befejeztük az ultit, majd Béla kijelentette:

— A Honvédhoz közel álló forrásokból úgy értesültem, hogy az idén a Honvéd nyeri a bajnokságot, mert leigazolják Pipec II-t.

— Hallod, hogy mit mond Béla? — kérdeztem Lacitól.

— Ne mond azt, hogy Béla, hanem mond inkább, hogy informátorod szerint, aki kérte, hogy ne nevezd meg őt. Ahogyan ezt mostanában a sajtóban írják, és ahogy ezt egyes politikusok nyilatkozzák — kérte Béla.

— Először is, te hozzám nem állsz közel, mert az előbb elfogadtad a piros ultimat és megittad a sörömet, másodszor te sem a sajtóban nem dolgozol, sem politikus nem vagy. Akkor pedig miért beszélsz így?

— Azért, mert most ilyen a köznyelvezet. Ha kiderül, hogy nem igaz amit mondtam, nem kell hebegnem, nem kapok fegyelmit és nem röhögnek ki, hogy blamáltam magam.

— Mit szólsz ehhez, Lacikám? — kérdeztem.

— Azt, hogy a Fradihoz közzel álló forrásokból kiszivárogtatták, hogy a Fradi lesz az idei bajnok, mert ők igazolják le Pipec II-t — közölte Laci, majd hozzátette: — Az ügy még nem publikus, tehát ha bárkivel közölni akarod, akkor nekem mint informátorodnak ne fedd fel a kilétemet, a nevemet ne hozd nyilvánosságra, inkább tedd hozzá, hogy meg nem erősített hírek szerint.

— Röhögnöm kell — mondta Béla. — Pipec II máris a miénk, mert beszéltem a pályagondnokkal, aki a hírt nem cáfolta, de nem is erősítette meg, viszont kijelentette, hogy minden lehetséges, de ha tudni akarom az igazságot, ő akkor sem közölheti, mert jelenleg szabadságon van, és köti őt a klubfegyelem.

— És mit szólt a csapat szóvivője? — érdeklődött Laci.

— Azt, hogy ő még nincs papíron kinevezve, ezért csak magánemberként nyilatkozhatna, ehhez viszont nincs joga. Ezért javasolta, hogy forduljak az elnök titkárnőjének a sógornőjéhez, Pipikéhez, aki egyébként Pipec leendő menyasszonya.

— Aki kiszivárogtatta...

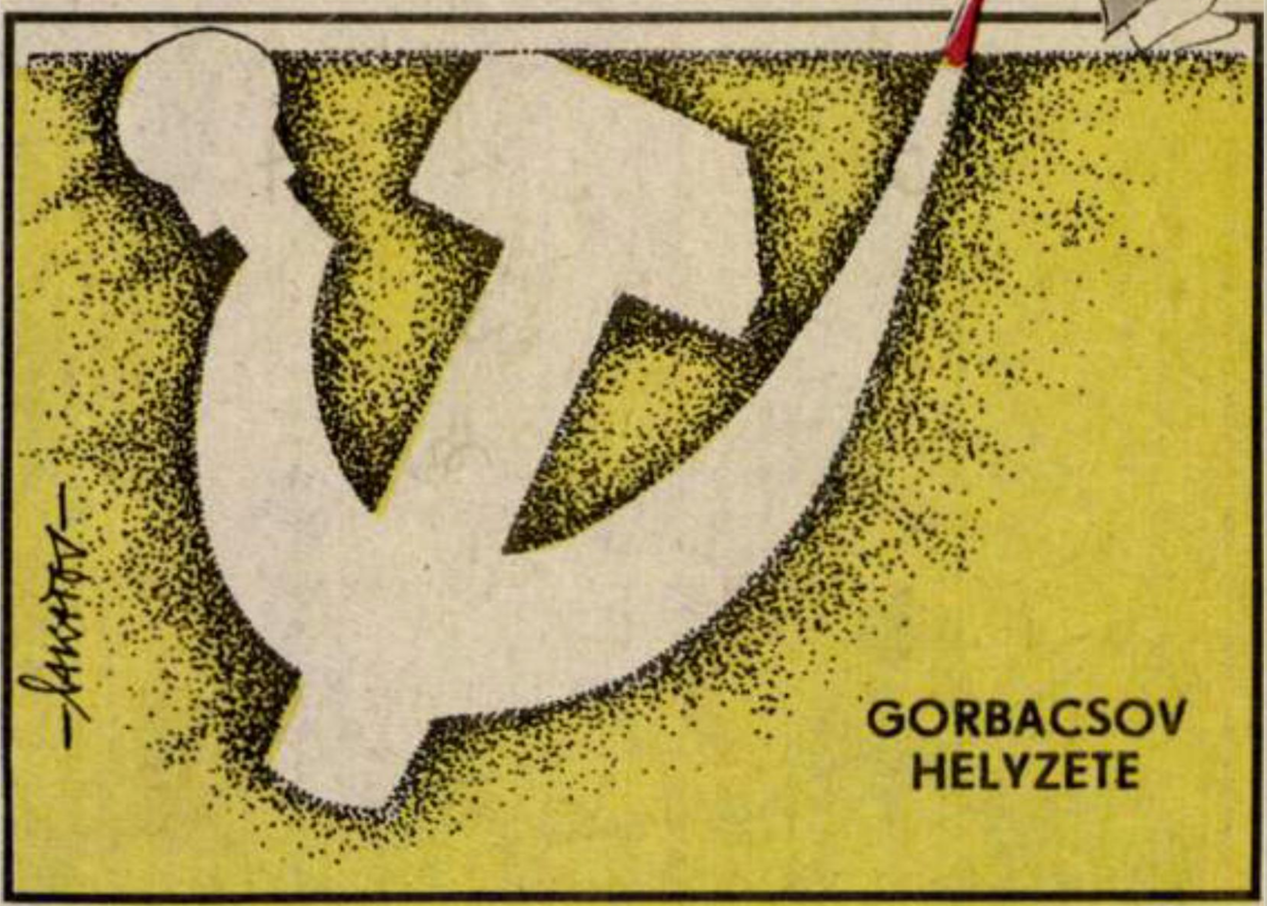
— Hogy ő nem nyilatkozhat, de a csapathoz közzel álló forrásokból úgy értesült, hogy Pipec II jelenleg négy csapat és három masszázs-szalon edzéseit látogatja, állandóan részeg, ezért ő nem is tud vele beszélni. Tehát ő nem is áll közel hozzá, ezért kéri, hogy mint informátort ne nevezzem meg — mondta Béla. Világos?

— Előttem igen — felelte Laci.

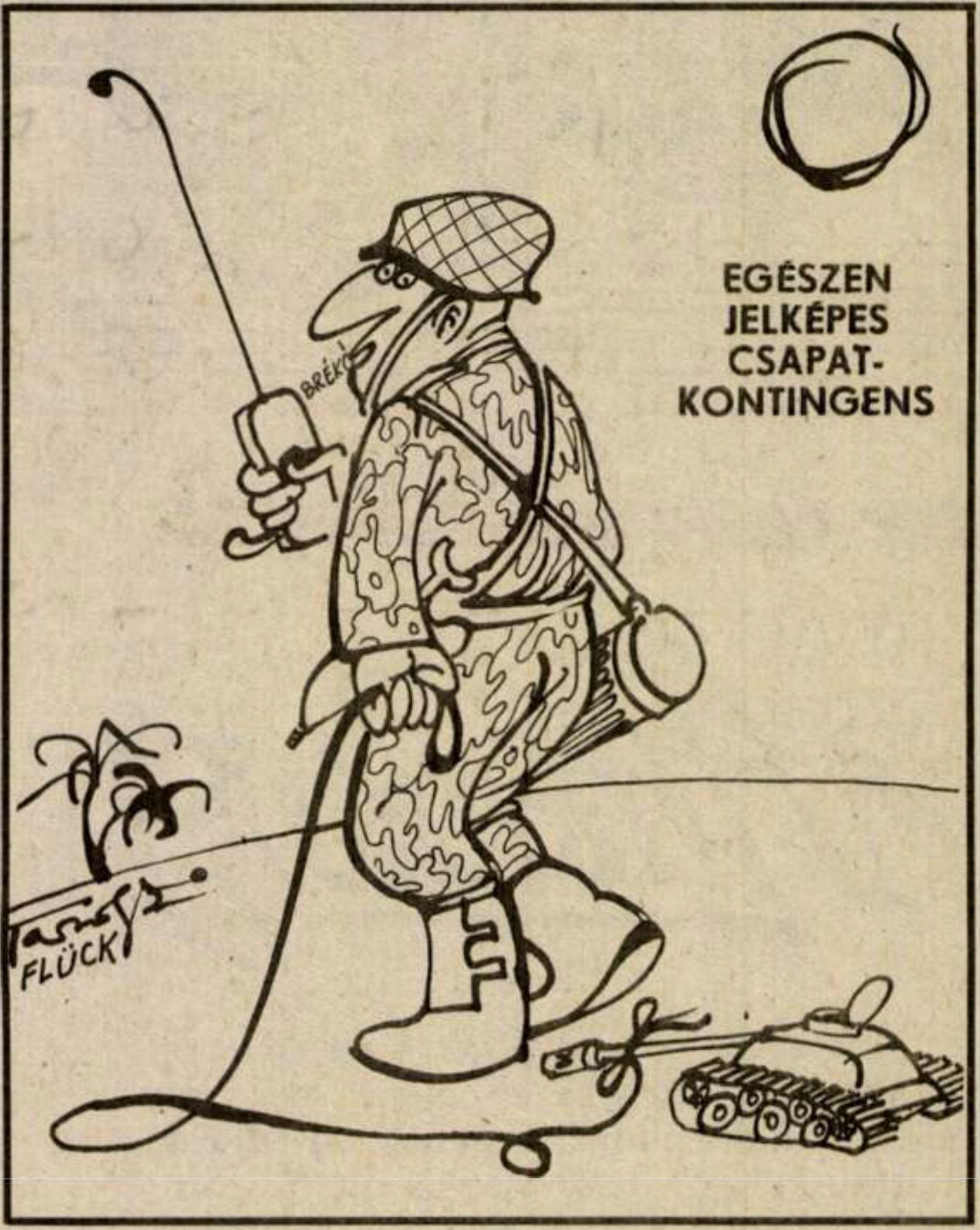
— Most már előttem is — dühödtem fel és gyorsan fogalmazni kezdtem a kommünikémet:

Mint magamat megnevezni nem akaró informátor, kiszivárogtatom, hogy hozzám közel álló ultipartnereimet sajtó útján bekövetkezett elhülyülésük miatt úgy kirúgom, hogy a lábuk sem éri a piros betlit.

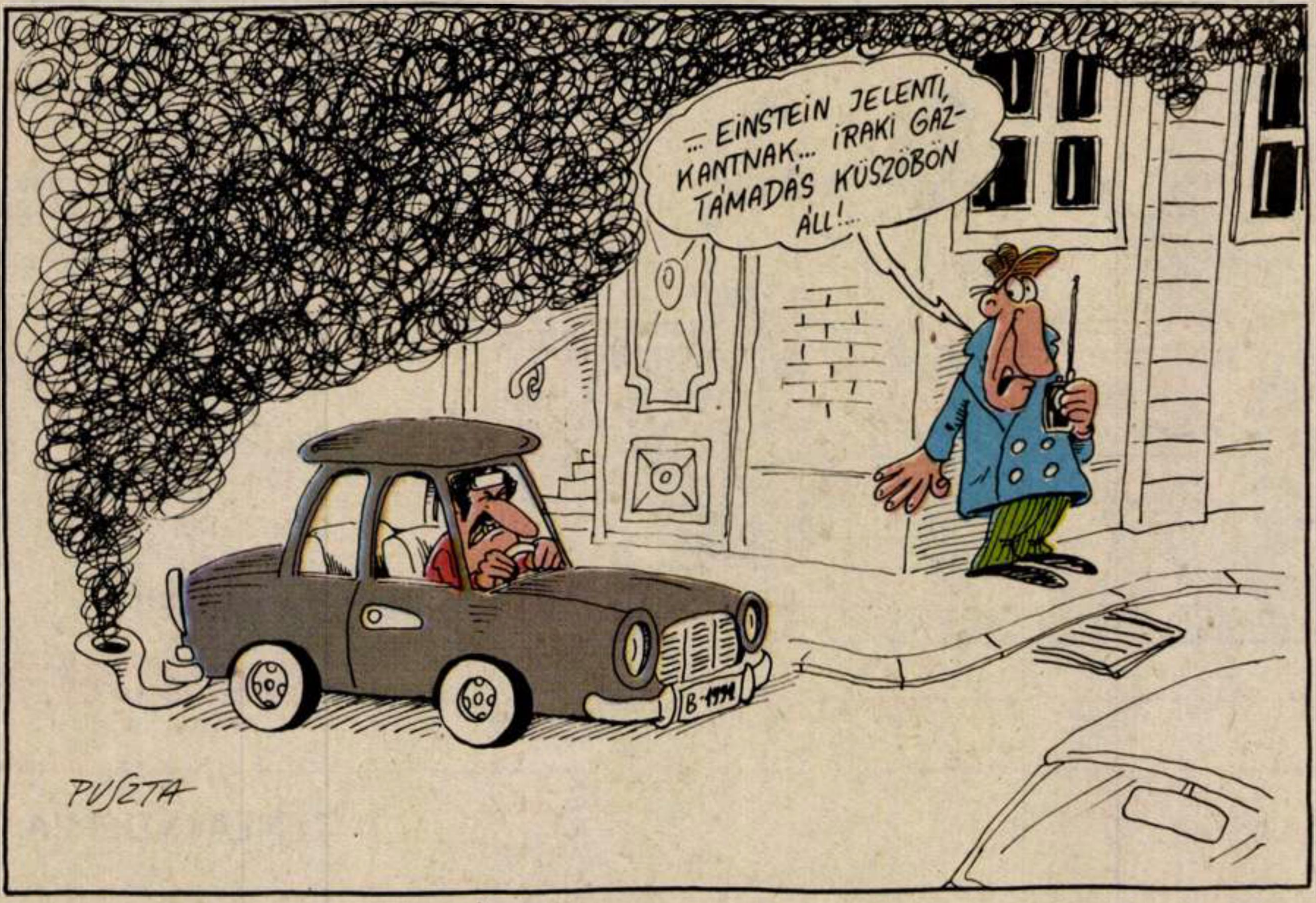
Miklósi Ottó

GORBACSOV HELYZETE

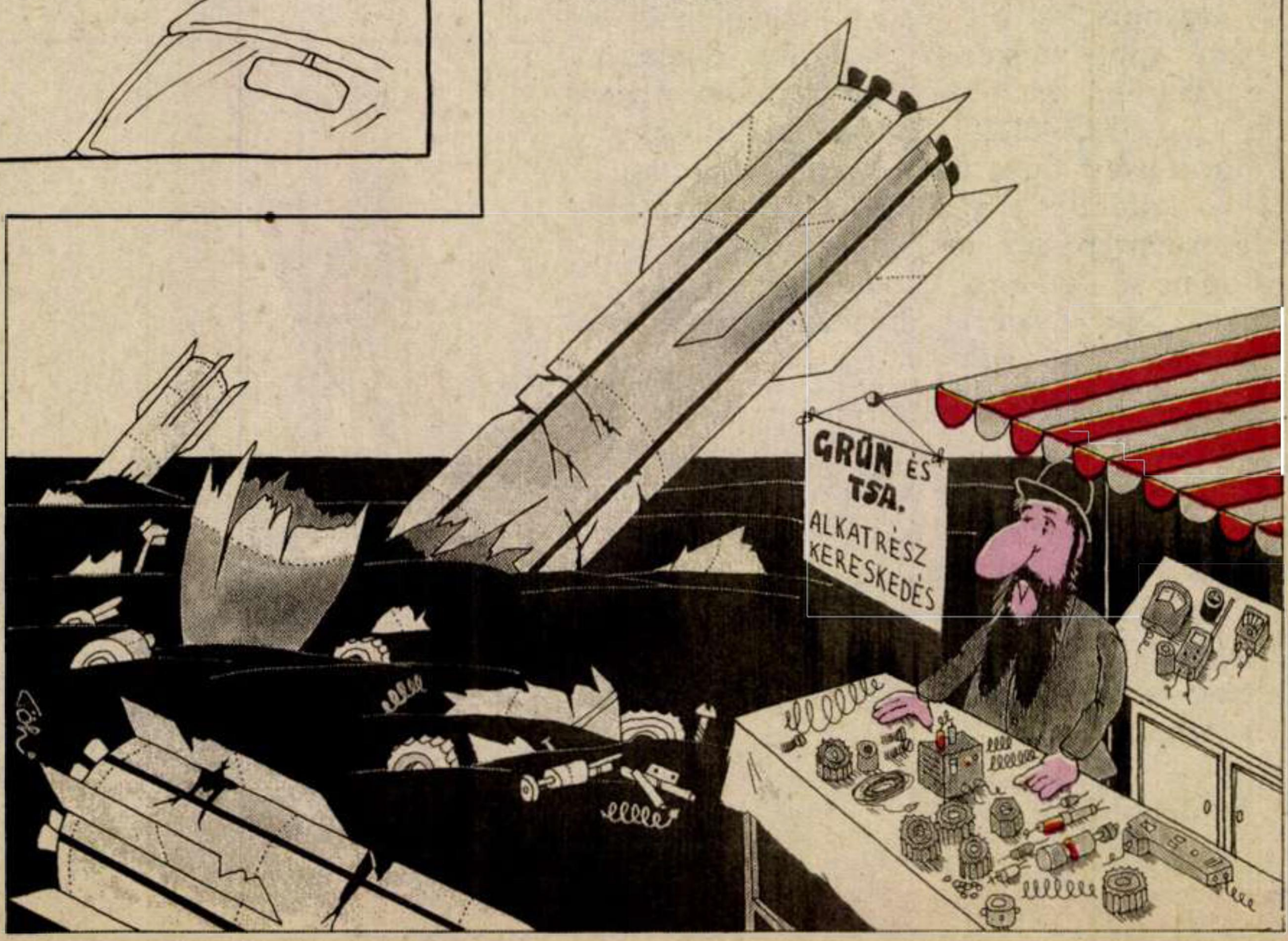

EGÉSZEN JELKÉPES CSAPAT-KONTINGENS

– Optimista vagy pesszimista?
– Ha-ha. Ne röhögtessen. Ez is olyan, mint a marxizmus-leninizmus.

UZLETI ÉRZÉK

MIT REMÉL A SIVATAGI MAGYAR HADOSZTÁLY?

HŐSÉGJUTALMAT...

*

JÓ VÉDJEGY

— Mi lesz, ha Szaddám Huszein mégsem enged?

— Majd az a Schwarzkopf jól megmossa a fejét . . .

KÖNNYŰ KIS DARAB

NEMZETKÖZI TERRORIZMUS

Amadeus

– Bezzeg annak a Wolfinak már a harmadik nagylemeze jelent meg az idén! – kanyarított mérgében egy újabb basszuskulcsot az ötvonalas papírra Salieri. – Naná, hiszen ő a külügyminiszter kedvenc unokaöccse . . .

E fentebb olvasható ármánynak azonban, Nyájas Olvasóm, csak a fele igaz: Mozart egyáltalán nem volt a külügyér nagybácsi kedvence. Olyannyira nem, hogy az ifjú zeneszerzőt a Barbarossa Hanglemezkiadó fesztiváljának elődöntőjébe is csupán a vakszerencse juttatta be.

Ugyanis Mozart Hogy felejtselek el?* című pályaművének kottáját egészen egyszerűen összetévesztették Szikora Robi friss EKG-leletével, s így az opusznak máris nyert ügye volt. Nyert is Amadeus egy keresztcsíkos zongorát, mellékbüntetésként pedig meg kellett esküdnie a Popmanó életére, hogy holnap délig nem köt exkluzív lemezszerződést a Neutron Kiadóval.

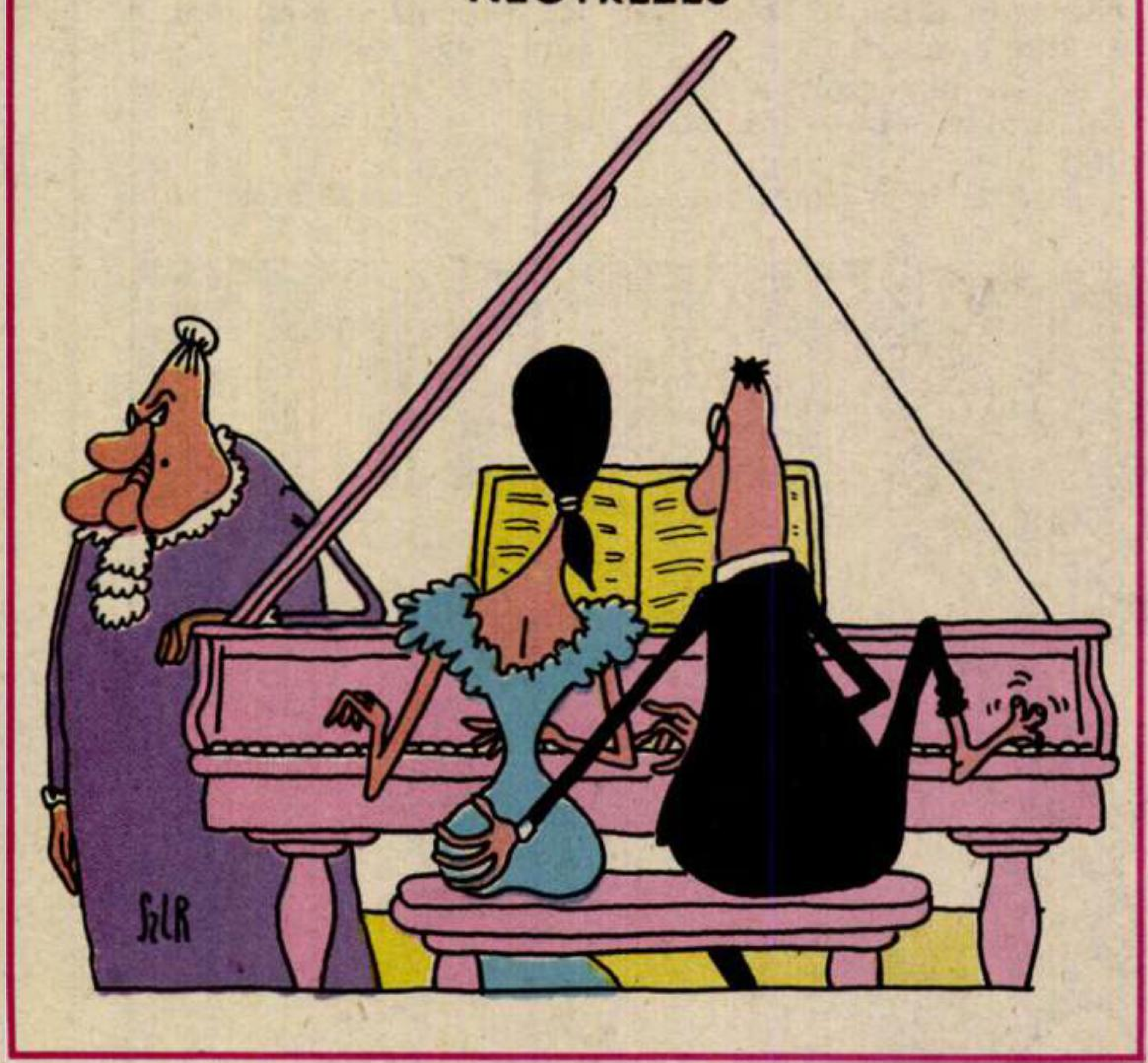
Wolfgang Amadeus Mozart nevét napok alatt megismerte a művelt világ, hála az ízléséről híres B. Tóth Lacának, aki őt nyomatta napestig a Calypsón.

– A lököttek! Méghogy Mozart-év . . . – törte a fejét valami dögös generálpauzán Salieri. – Éppen tegnap írta meg a sanghaji nénikém, hogy '91 a kecskék éve.

(WB)

* Köchel-jegyzék, 505

NÉGYKEZES

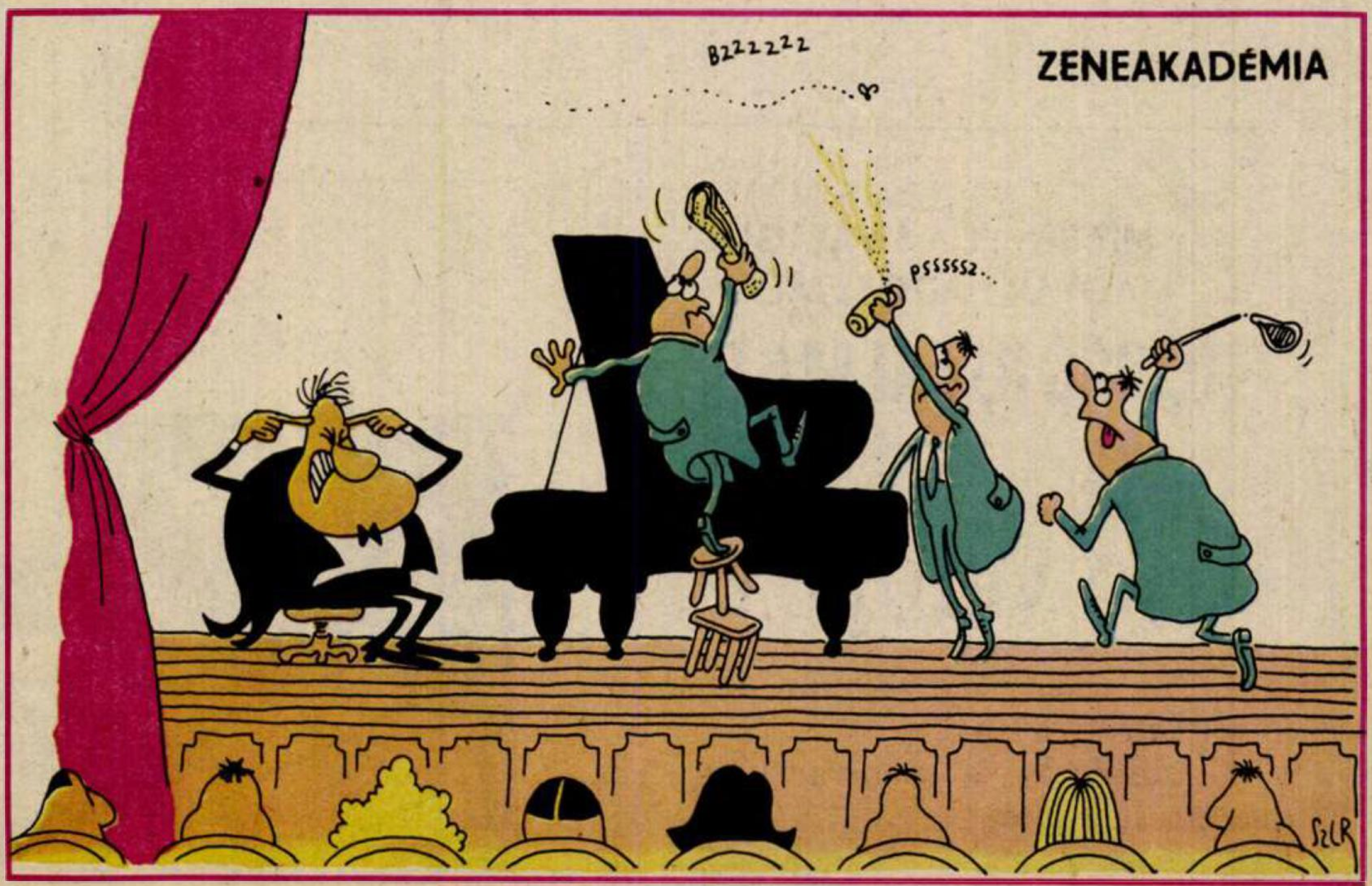
Mint ismeretes, Verdi művészi pályája nehezen indult. Egyik első műve a premieren megbukott. Az előadás után hazafelé menet egy barátja fel akarta vidítani, és megkérdezte tőle:

– De legalább fütyültek?

– Hát lehet ásítás közben fütyülni? – válaszolta keserűen Verdi.

Landsbergis szívesen zongorázik GORBACSOV IDEGEIN?

ZENEAKADÉMIA

A JÖVŐ KÖZÉRTJE

NAGYTAKARÍTÁS AZ ALULJÁRÓKBAN

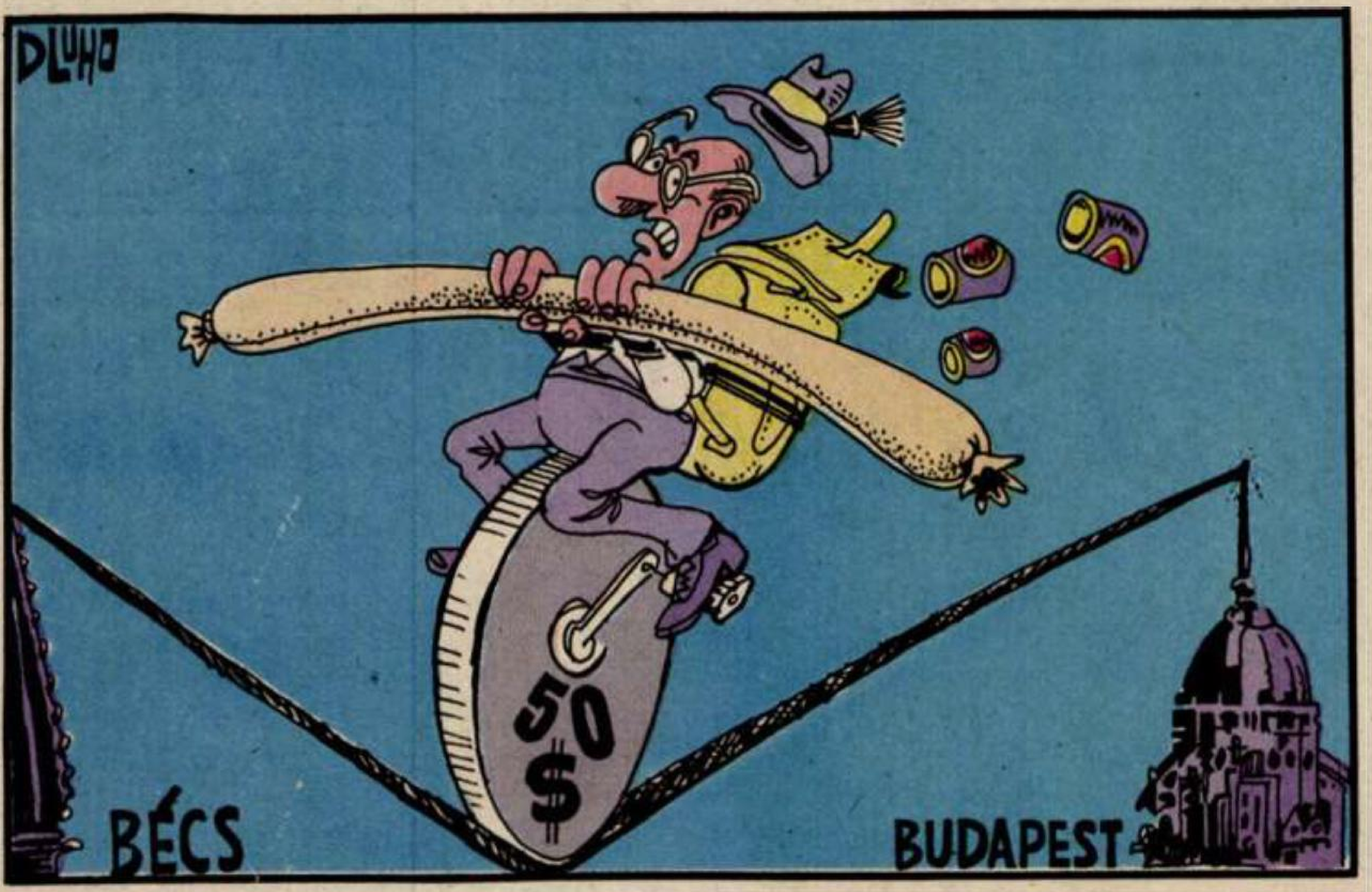
Az új mozgóárus

Két össze nem tartozó hír:

1. A SAJTÓMÁGNÁS MURDOCH ÁTÜTEMEZTE ADÓSSÁGÁT

2. 19 FORINTRA EMELKEDETT AZ ÚJ LUDAS ÁRA

TURISTA VILÁGSZÁM

– Azt hiszem, Géza végleg feladta, megengedte Ferikének, hogy leáztassa a pártbélyegeket

Új módi

– Ez mind üres sumák – mondta a fiatalember halkan, de azért elég keményen. – Térjen a lényegre. Egyenes kérdésre egyenes választ. Hogyan került szálhibás zokni a mezőfickándi vegyesboltba?

A szemüveges, őszhajú férfi az íróasztal mögött széttárta a két karját.

– Fogalmam sincs. Mint már említettem, éppen két éve...

A másik félbeszakította.

– A történelmi visszapillantást majd az emlékirataiban tegye meg. Én megelégszem, ha arra válaszol, érez-e személyes felelősséget ebben az ügyben? A szálhibás zoknik ügyében?

Megtörölte verejtékező homlokát a kérdezett.

– Kérem, én nem akarok kibújni a felelősség alól. Azt is tökéletesen megértem, hogy a Friss Skandalum olvasói jogosan kíváncsiak az eset hátterére is, a következményeire is. De az egész dolog bizonyos értelemben bonyolultabb, semhogy igennel vagy nemmel tudnék felelni. Kezdem azzal, hogy két évvel ezelőtt...

Az ifjú riporter figyelmeztetően emelte fel a mutatóujját.

– Nézze, egyszer már megmondtam, hogy semmi mellébeszélés. Ne lopjuk egymás idejét. A mesét az unokáinak mondja el. Világos?

Felpattant íróasztala mögül az őszhajú férfi.

– Csak az világos – jelentette ki dühösen –, hogy itt fatális tévedés van! Az első perctől próbálom megmagyarázni, hogy maga rossz helyen jár!

Elmosolyintotta magát a látogató.

– Na végre! Tehát elismeri, hogy a Zokniügyi Államtitkárság egy rossz hely. Ahol slendrián munka folyik.

– Frászt ismerem el. Mert az az államtitkárság a tér túloldalán székel. Két esztendeje ugyanis szétválasztották a Vegyesipari Minisztériumot. Ez, amelyiknek én állok az élén, ez a Nehézgépipari. Semmi közünk egymáshoz. Ezt szerettem volna tisztázni már a beszélgetésünk elején, de maga egyszerűen belém fojtotta a szót. Alázszolgája, végeztem.

*

Másnap, a Friss Skandalum címlapján, egy óriási zokni volt látható, profilból.

És öles betűkkel a cím:

Körömszakadtáig tagad az államtitkár!

És félöles betűkkel az alcímek:

Pattanásig feszülnek az indulatok Mezőfickándon!

Amit nem lehet meg(s)zokni!

Munkatársunkat kirúgta a magas rangú közhivatalnok!

És legislejjebb, negyedöles betűkkel, zárójelben:

(részletes tudósítás a legújabb közruházati botrányról lapunk 7–8. oldalán.)

K. A.

– Hová nő ez a gyerek?

GONDOSKODÓ BESZÉLGETÉS AZ INGYENKONYHÁN

– Miért mondta le a villanyt, nénike?
– Jó lesz már nekem a gyertya is...
– Az tűzveszélyes...
– Legalább nem fázom!

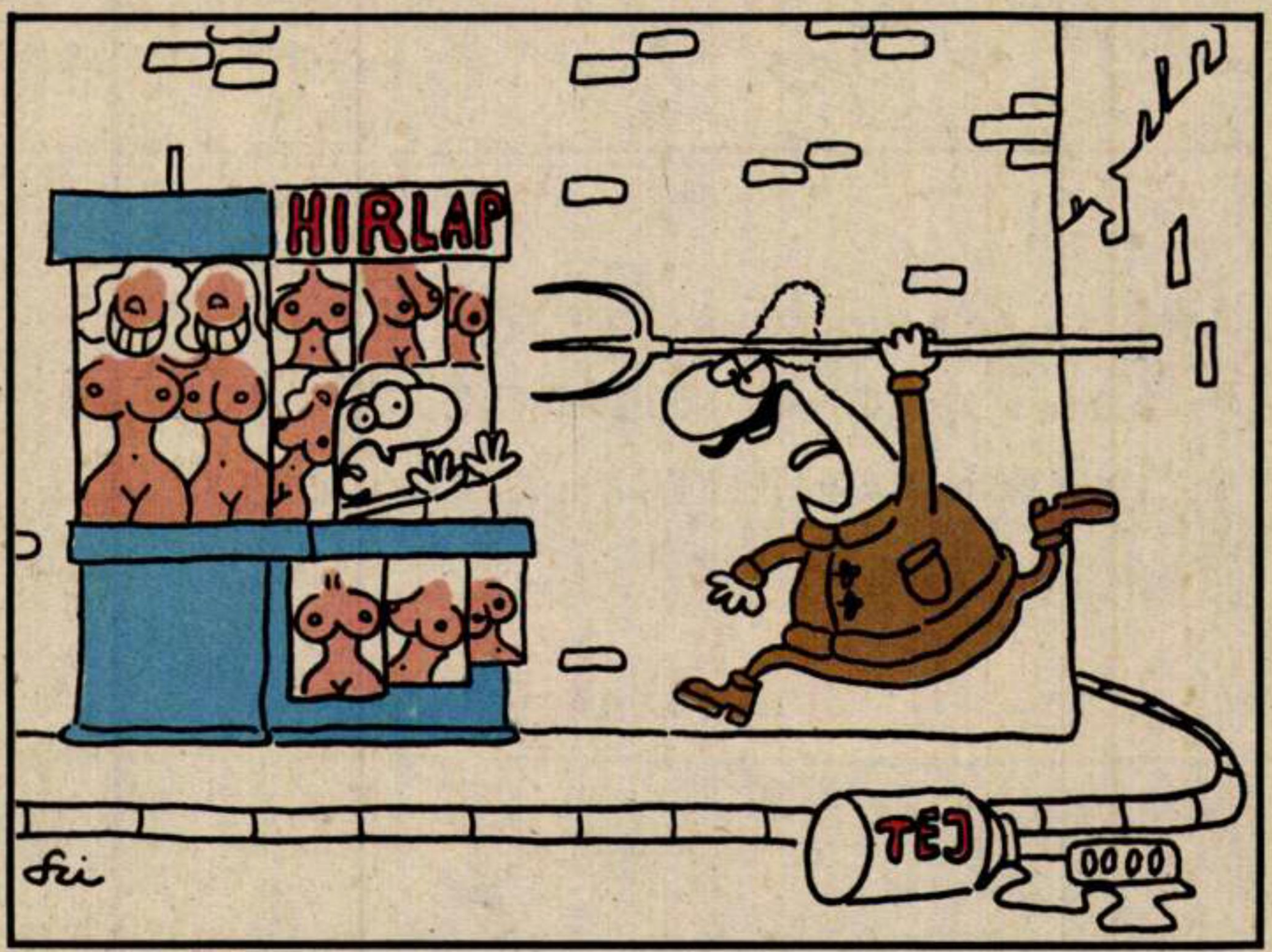
BÖRTÖNBEN

– Magát miért csukták le?
– Hőbörgésért...
– Miért? Mit mondott?
– Hát, hogy lehetne végre egy belevaló belügyminiszterünk!

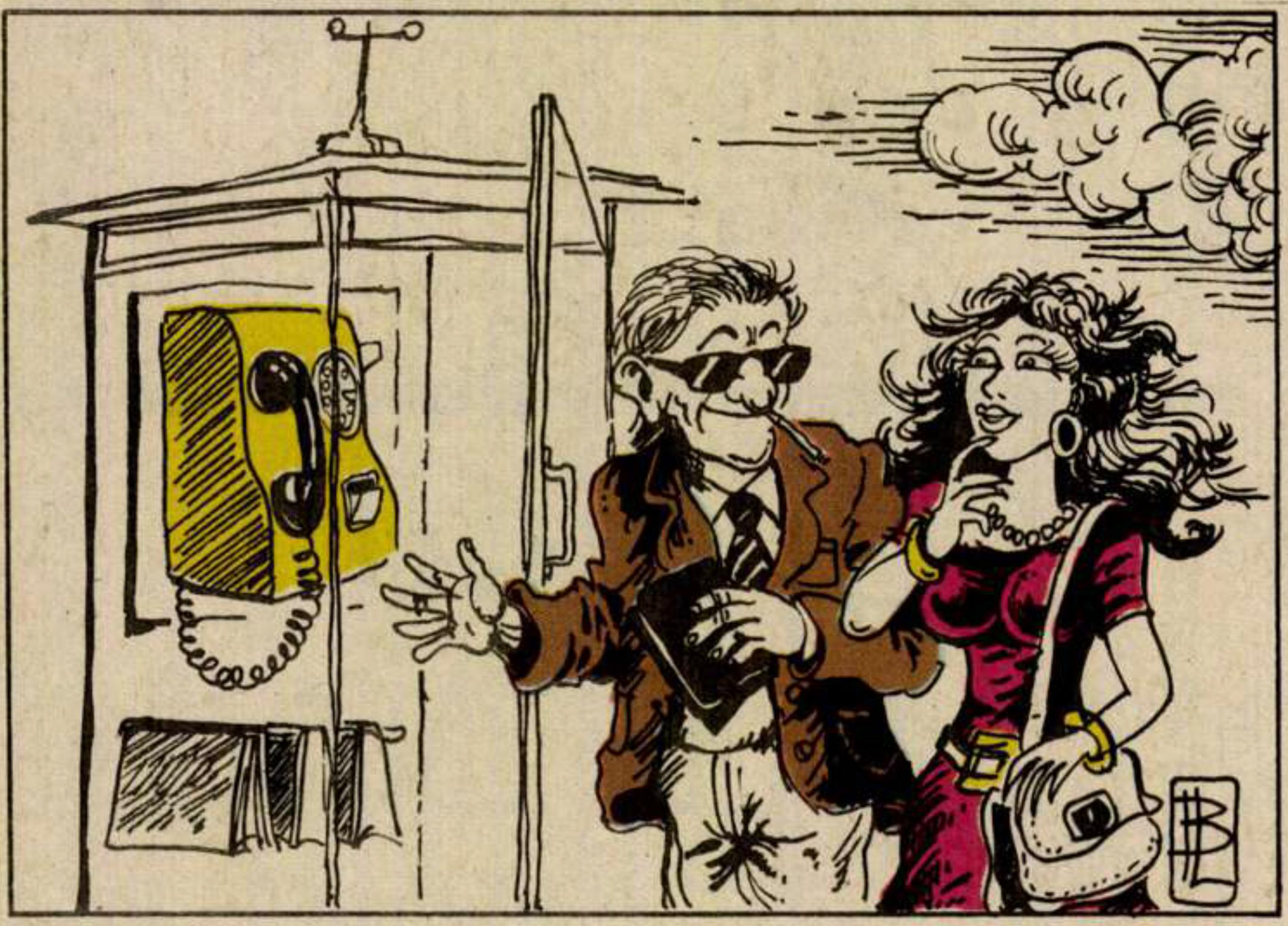

– Látja, szomszéd, énrajtam nem fognak ki!

TEJÉRZÉKENYSÉG

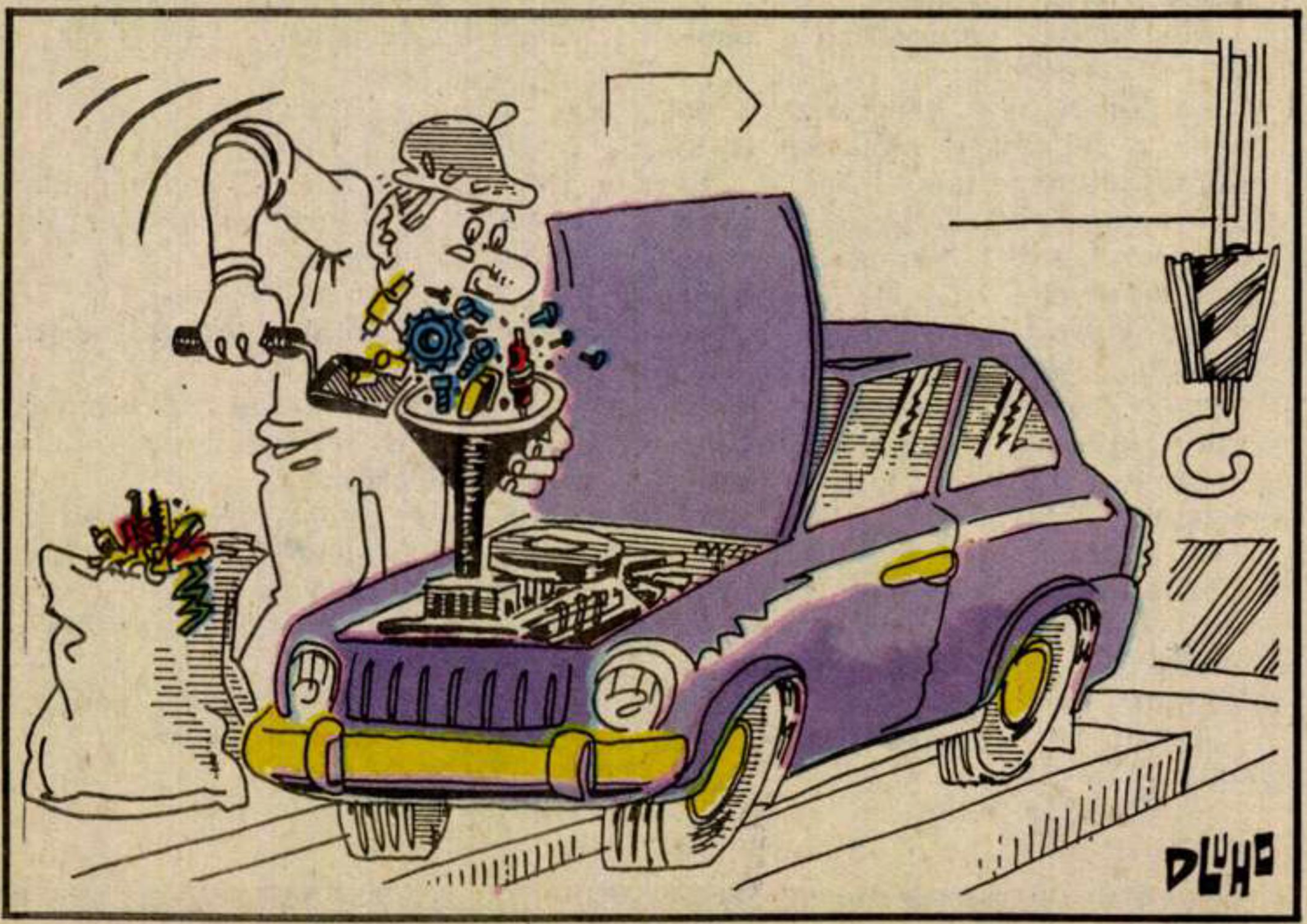
NAGYMENŐ

– A vendégem két helyi és egy távolsági beszélgetésre!

Márciustól: ötezer forintos bankjegy MAJD CSAK LEÉRTÉKELIK AZT IS...

INDUL A MAGYAR GÉPKOCSI-ÖSSZESZERELÉS

Túl nem élt győzelem

A városi párttitkár elégedetten szemlélte a Rönk és Fahély Nemzeti Vállalat beüzemelését éltető tömeget. A főtéren vígasság, a tanácsteremben kitüntetések átadása folyt. A medálaggatást csupán Szmogovits zavarta meg, szerinte ugyanis nem a városközpontba kellett volna telepíteni az üzemet. Legyen neki igaza: így hát kitelepítették. (Nem a gyárat! A Szmogovitsot!)

A gyár fennállásának tizedik évfordulójára készülve csak az jelentett gondot, hogyan tisztítsák meg a várost az „ipari fellegvár" jóvoltából rárakódott tizméteres porrétegtől. Mivel erre technikai lehetőség nem volt, megállapították: ipari por az nincs, ami van, az csak a reakció porhintése! (A tiltakozást szervező Szmogovitsot mindenesetre kuláklistára tették!)

Mire a Rönk és Fahély negyvenedik életévébe lépett, a járdákra lecsapódott koromrétegen vígan korcsolyázott öreg és fiatal. Időközben a lakosság kapott légző-, mozgás- és emésztőszervi megbetegedést, de a Köjál mindenkit megnyugtatott, hogy e tömeges elhalálozás az emberéletre nem jelent veszélyt. (Ami biztos, biztos..., a nyugati „zöldekkel" szimpatizáló Szmogovitsot beutalták Recskre!)

Mire a „rendszerváltás" végbement, a települést vastag porréteg borította. Az időközben rehabilitált Szmogovits vezetésével megalakult a Környezetvédelmi Szupercsúcs-bizottság. És lássunk csodát! Két nap alatt patyolattiszta lett a város, lakói végre igazi levegőt szívhattak, igazi ivóvizet ihattak!

Frissiben kapott kitüntetéssel a mellén, Szmogovits büszkén indult városába, hogy fogadhassa az őt ünneplő tömeg éljenzését. Csakhogy nem volt tömeg! Egy teremtett lélek sem várta!

Egyszercsak valaki megérintette a vállát. Hátrafordult és ... pikkelyestestű, benzingőzt árasztó lényt látott. Megdöbbenve ismerte fel a volt városi párttitkárt!

– Szmogovits! – suttogta amaz korrodált fémhangon. – Én vagyok az utolsó élő! Itt két nap alatt mindenki elpusztult!

– Miért? – hüledezett a döbbenettől Szmogovits.

– Azért, te szerencsétlen, mert a negyven év alatt teljesen elszoktunk az oxigéntől!

Bodnár Gyula

Ezt is megértük

Boldogult úrfikoromban majd megevett a sárga irigység, amikor azt olvastam a brazilokról, hogy a tengerbe öntik a kávét, mert sok van belőle és nagyon olcsó. Sajnáltam, hogy nekünk magyaroknak nincs se kávénk, se tengerünk, és én már annak is örültem, ha nagy ritkán magamba önthettem egy szimplát, sajnos, azt sem olcsón.

Ezek a brazilok milyen marhák – elmélkedtem mélyenszántóan –, mert már akkor is hajlamos voltam a bölcselkedésre. – Mi magyarok legfeljebb tejet önthetnénk ki, de azt se a tengerbe, legfeljebb a csatornába. Szerencsére nálunk ilyen marhák nincsenek.

Megdöbbenve olvastam az újságban és pláne megdöbbenve láttam a televízióban, hogy már akadnak! Egyesek csatornába öntik a tejet, és most nagyon tessék figyelni: azért, mert olcsó a tej felvásárlási és drága a fogyasztói ára. 500 millió liter tejfeleslegünk van! Hogy mi a megoldás? Zsuppsz, beönteni a csatornába!

Végigéltem már néhány rendszert, de olyan jól még sohasem ment nekünk, hogy a tejet kiöntsük. Régebben, ha már nem tudtuk, hogy mit csináljunk a jólététtől, akkor jóvátételt fizettünk, eltartottuk a megszálló csapatokat, békekölcsönt jegyeztünk, bevonultunk egy baráti országba, vagy segélyeztünk egy testvéri népet – tejjel, vajjal, sajttal vagy tejporral. Most szépen beöntjük a csatornába.

Viszont azt is olvasom, hogy olcsó a búza, a hús és a gyümölcs felvásárlási ára is, ugyanakkor drágák a fogyasztói árak, tehát világos, hogy ezekből is feleslegés készleteink lesznek. A megoldás ki van találva: zsuppsz, ezeket is be a csatornába, csak előbb le kell darálni, hogy beférjenek.

És akkor mondhatjuk ... itt van már a Kánaán.

Muszkás Ottó

Utóirat: Most hallom, hogy olcsóbb lett a forint felvásárlási ára is. A megoldás: be az OTP-be.

Mert az OTP egy feneketlen csatorna.

(Mint fent)

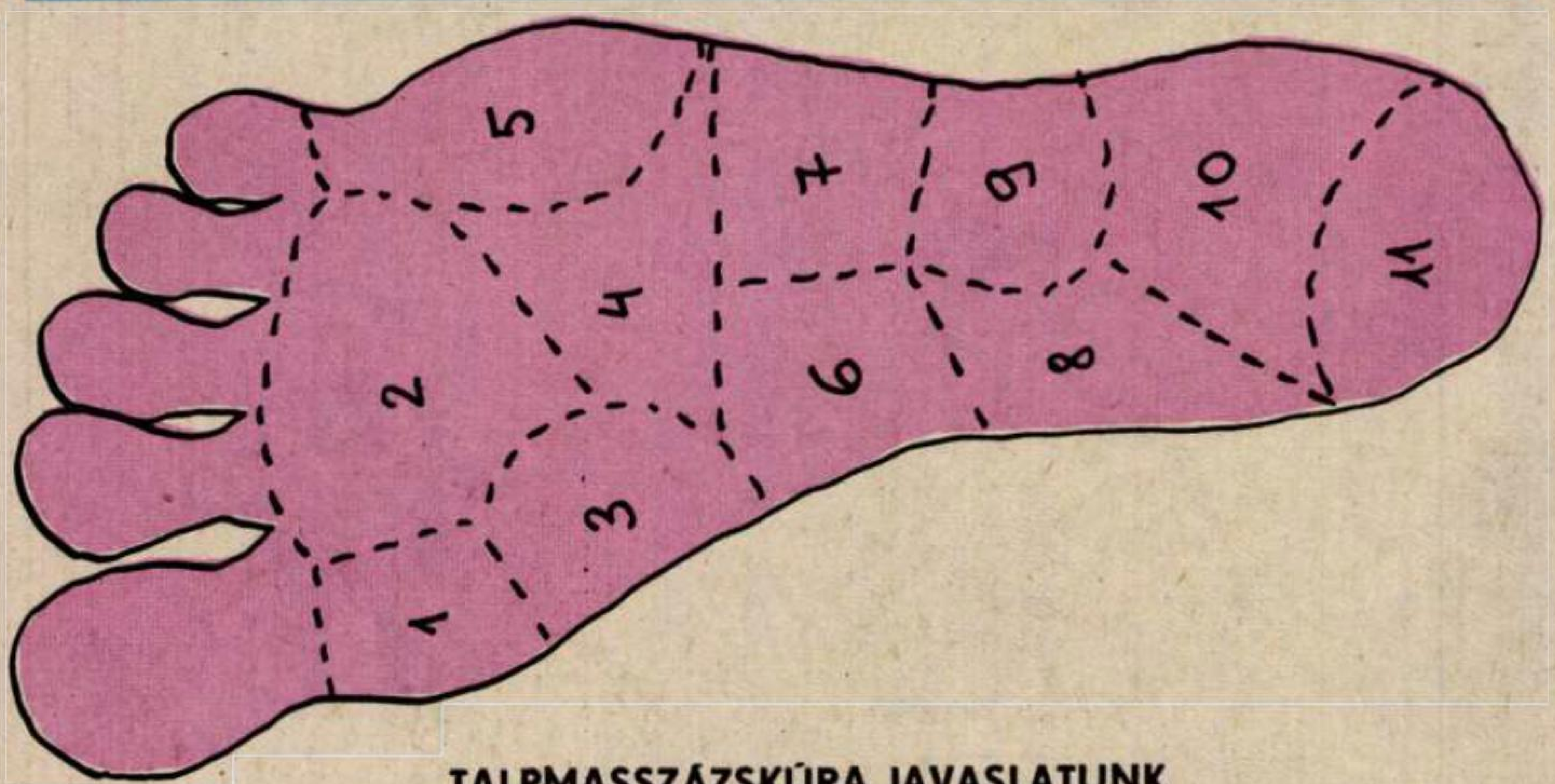
A VILLANYÁRAM ÁREMELÉSE UTÁN

PECH

Annak ellenére, hogy a Horvátországnak eladott fegyverek egyikéből sem lőttek, mégis visszafelé sült el az üzlet!

ÁLHÍR, DE NEM KELL FELFÚJNI

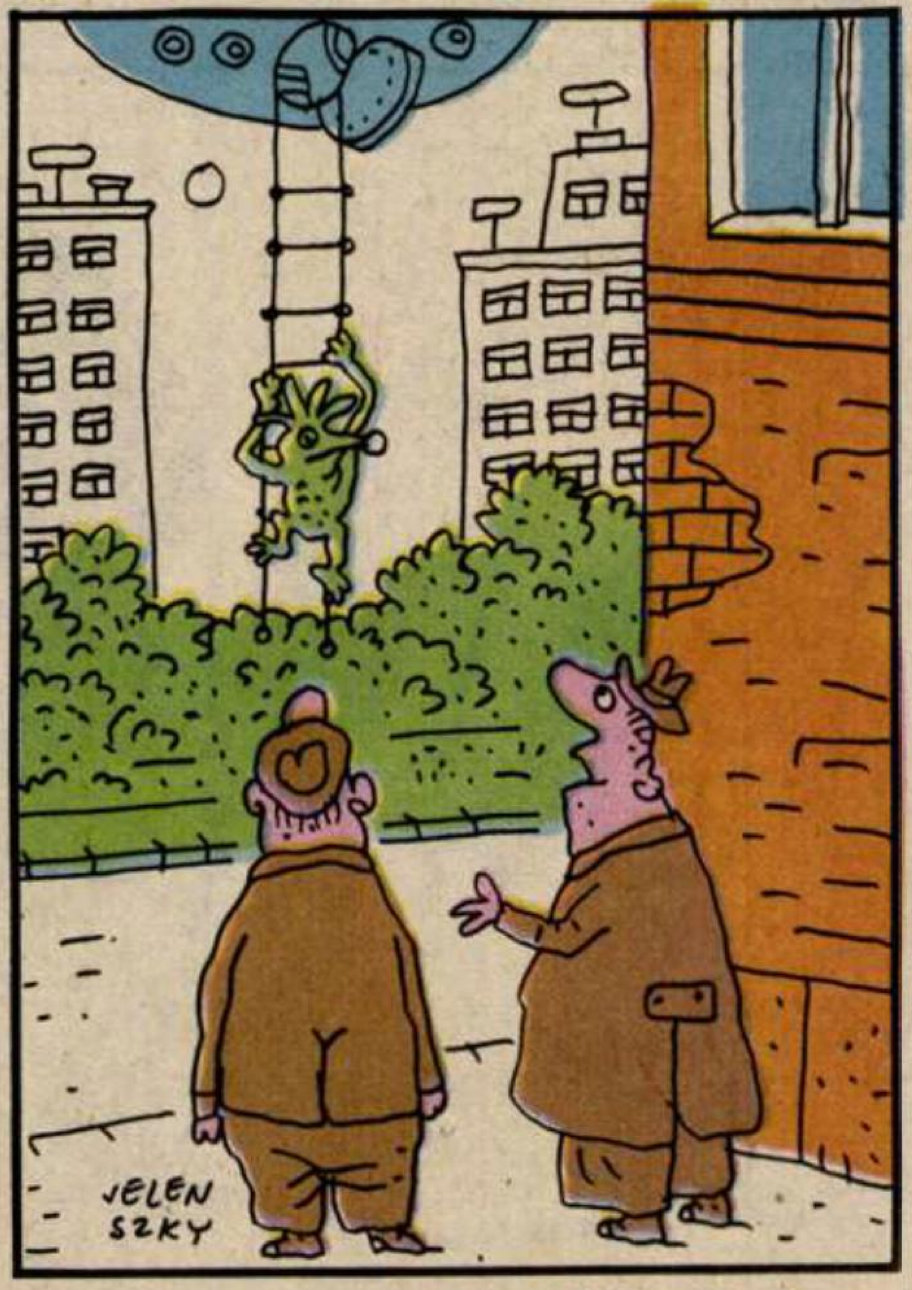
Kurd ellenállók titkos raktárakban több száz gumi Szaddám Huszeinre pukkantak.

TALPMASSZÁZSKÚRA JAVASLATUNK

1. – Munkanélküliség zóna. 2. – Adó zóna. 3. – Lakáshitelkamat zóna. 4. – Áremelés zóna. 5. – Öböl zóna. 6. – Baltikum zóna. 7. – Államadósság zóna. 8. – Létbizonytalanság zóna. 9. – Közlekedési díjemelés zóna. 10. – Földkérdés zóna. 11. – Menekültkérdés zóna.

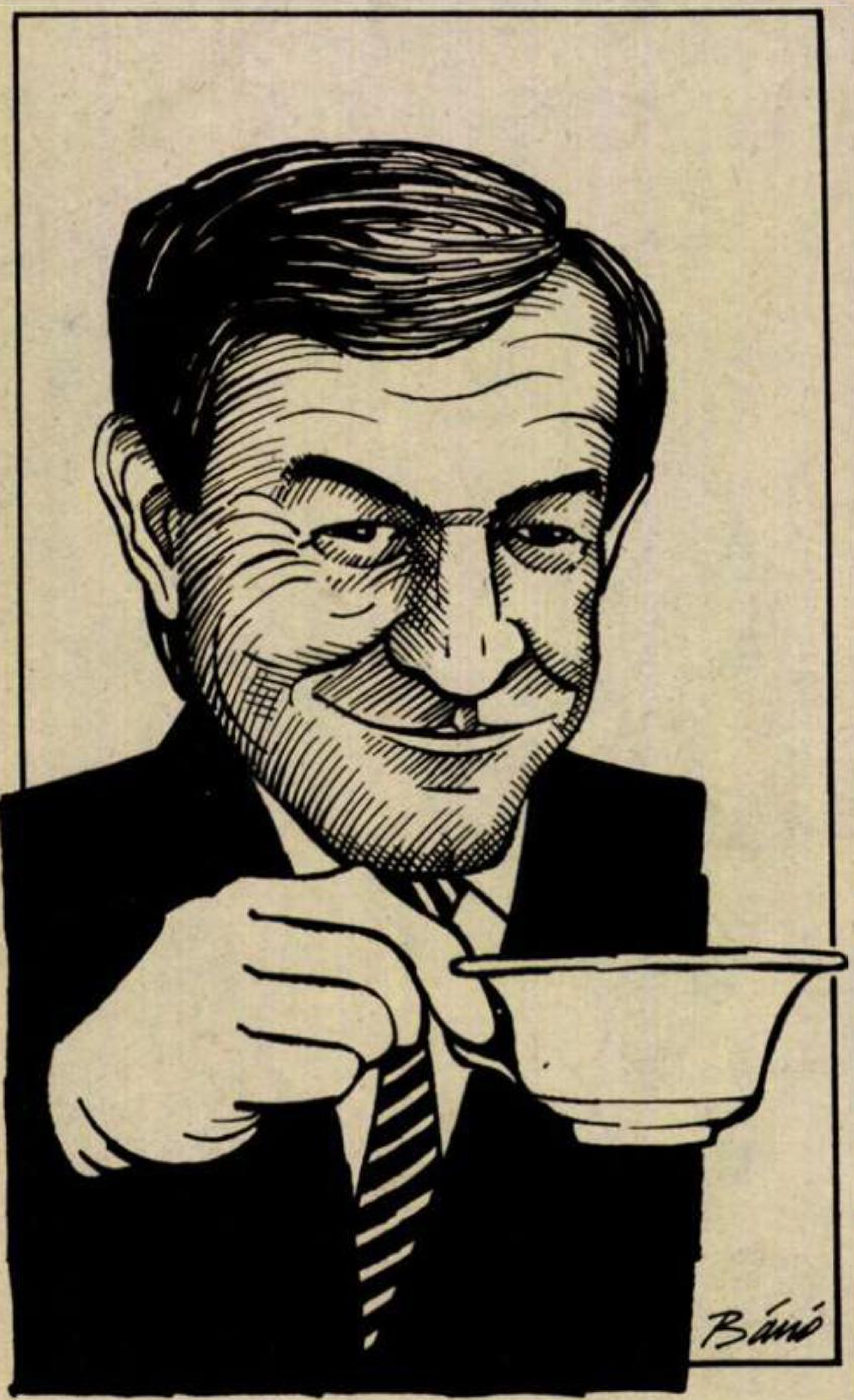

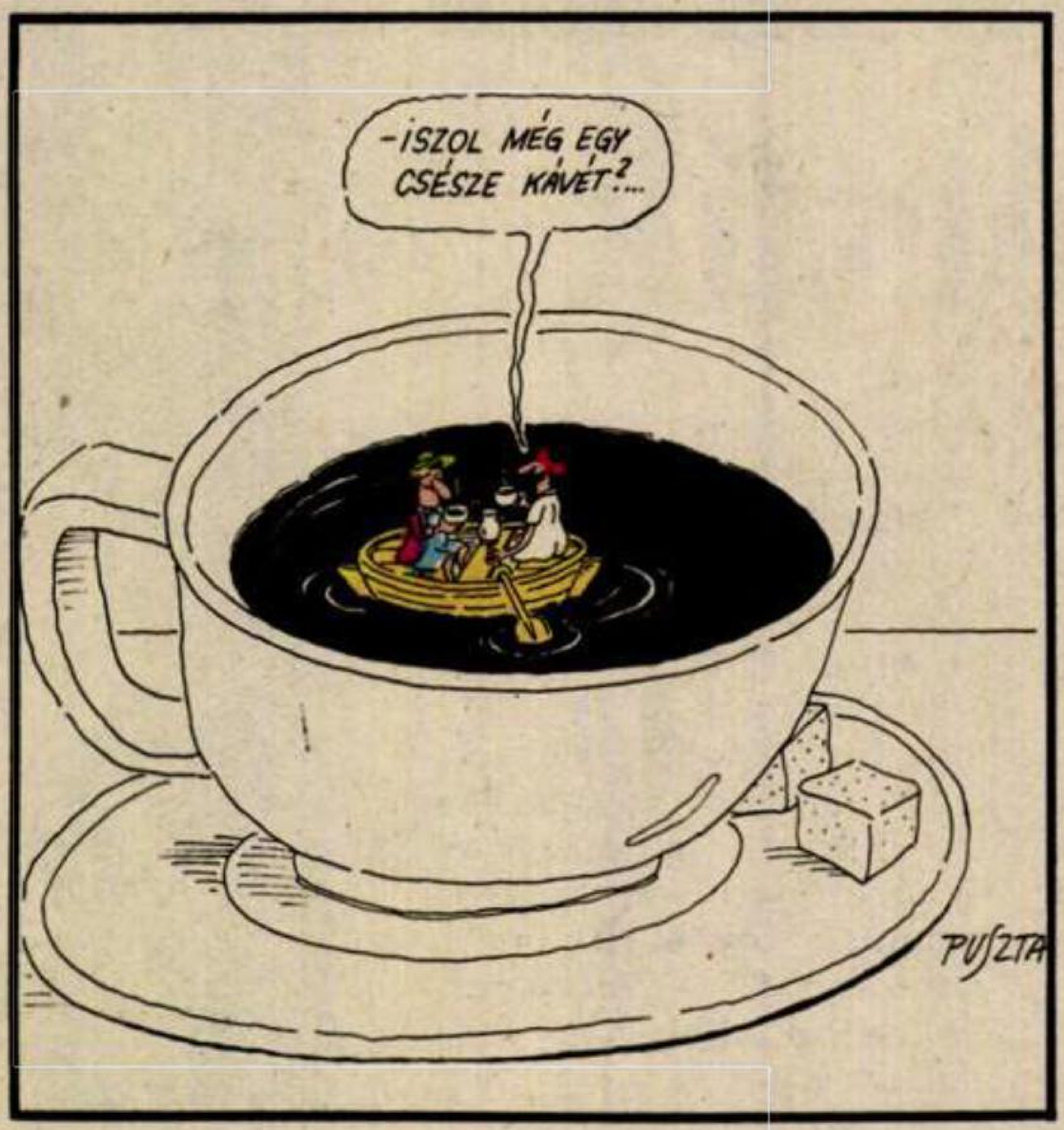

– Figyeld, mindjárt kiderül, hogy értelmes lények vagy sem. Kölcsönt kérek tőle.

RENDKÍVÜLI „FEKETE OLDAL"... RENDKÍVÜLI

Mit mond a jövőnkről a jósnő?

EGYELŐRE NEHÉZ MEGZACCOLNI.

Kávézás közben mindig Antal Imre viccei jutnak eszembe

COMPACKÁZNAK VELEM

Őskávés vagyok, a feketekávé rabja. Egy gőzölgő, kesernyés illatú csésze az én igazi oázisom. Mit oázisom, Mekkám! MOKKÁM.

Egyet mondok csupán, ám dupla lesz belőle: bevallom, én a szerkesztőségbe is csak a Mária miatt járok be. Mert ahogyan ő főzi, nem főzi úgy senki! (És akkor még nem meséltem Editkéről, Jutkáról.) Míves kezeikben életem...

A reggeli kávé úgy feldob engem, mint csődbe jutott nagyüzemet a szanálóbizottság. Ezzel szemben egy koraesti feketétől oly édes lesz álmom, akár független képviselőé a plenáris ülésen.

Egy szó mint száz, ahogyan Descartes is mondta volt: „Cofficam bibi, ergo sum." Ami annyit tesz latinul: kávézom, tehát vagyok.

És akkor tessék, mostanában minden áldott este packázik velem a tévében. Az Imrus! Compackázik. Pont ő. És pont velem.

Hogy mi is történik valójában esténként?

Szokásom szerint gyanútlanul bambulok a képernyőre, éppen emelem mohó ajkaimhoz a kávéscsészét, amikor váratlanul rám vigyorog az Imrus, és elhadar egy viccet. Erre én persze elröhögöm magam és akkor lötty meg zutty: már ott is egy fránya kávéfolt az ingemen. És ez így megy nap mint nap!

Finom kávéillat, csésze a kézben, jön az Imrus és lötty. Meg zutty.

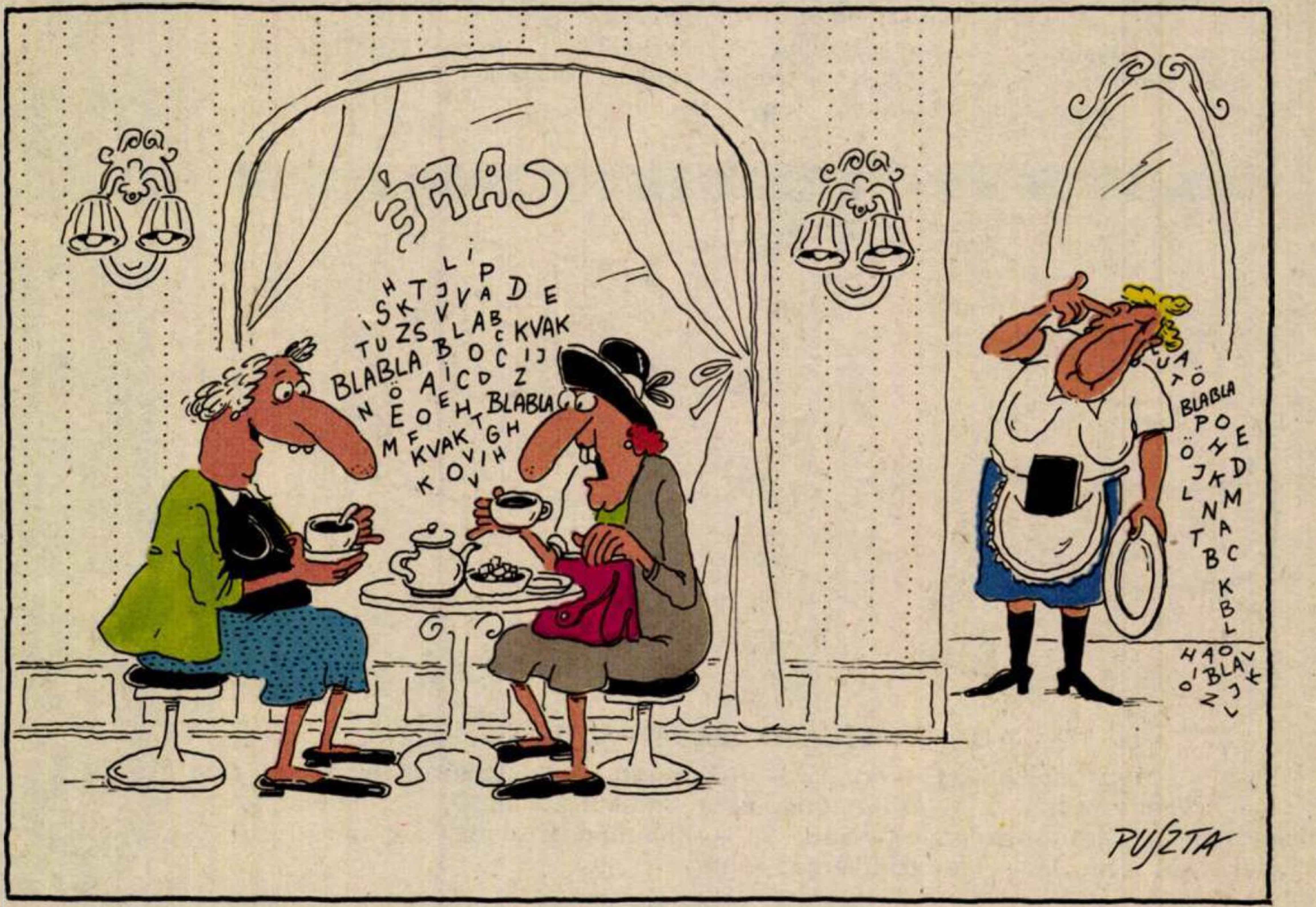
A pucerájszámláim hovatovább elvinnék annak a compackázó vállalatnak az éves nyereségét.

De nem ez a főbaj!

Hanem a viccek... Ez az örök kamasz, bűbájos-vajákos Imrus elveszi a humoristák kenyerét! Ez a tündéri sómen úgy mesél szakállas vicceket, hogy még az újszülöttek fogai is előbújnak a röhögéstől!

S a vicc után Imrus még kedvesen ránk vicsorít (mosolyog!), majd kortyol egy jóízűt...

Walter Béla

ERŐS KÁVÉS

– Uram, biztos, hogy Ön rendelte?

TEJESKÁVÉ

A BRAZILOK A FÖLÖSLEGES KÁVÉJUKAT ÖNTIK A TENGERBE, MI PEDIG A FÖLÖSLEGES TEJÜNKET...

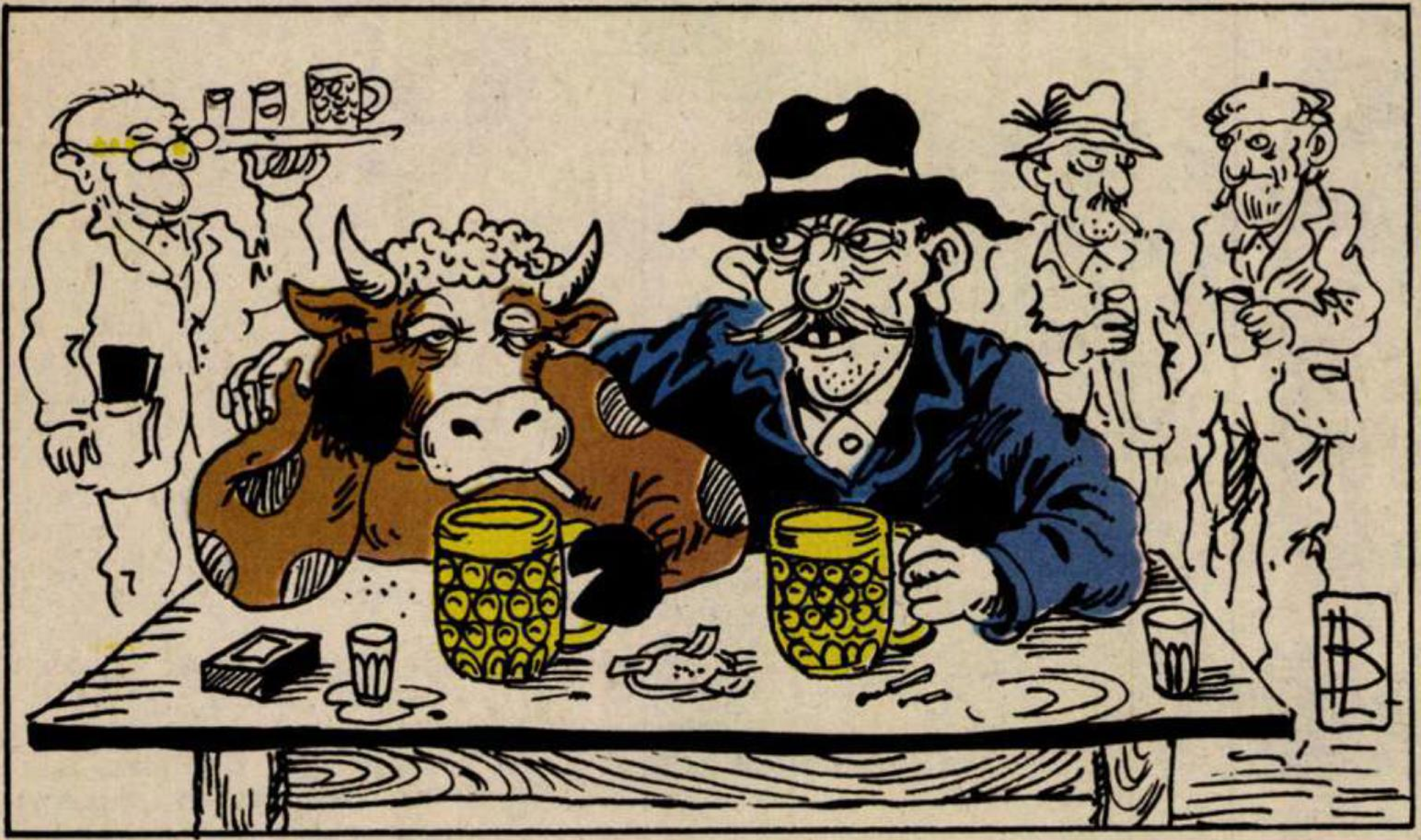
*

LOGIKUS

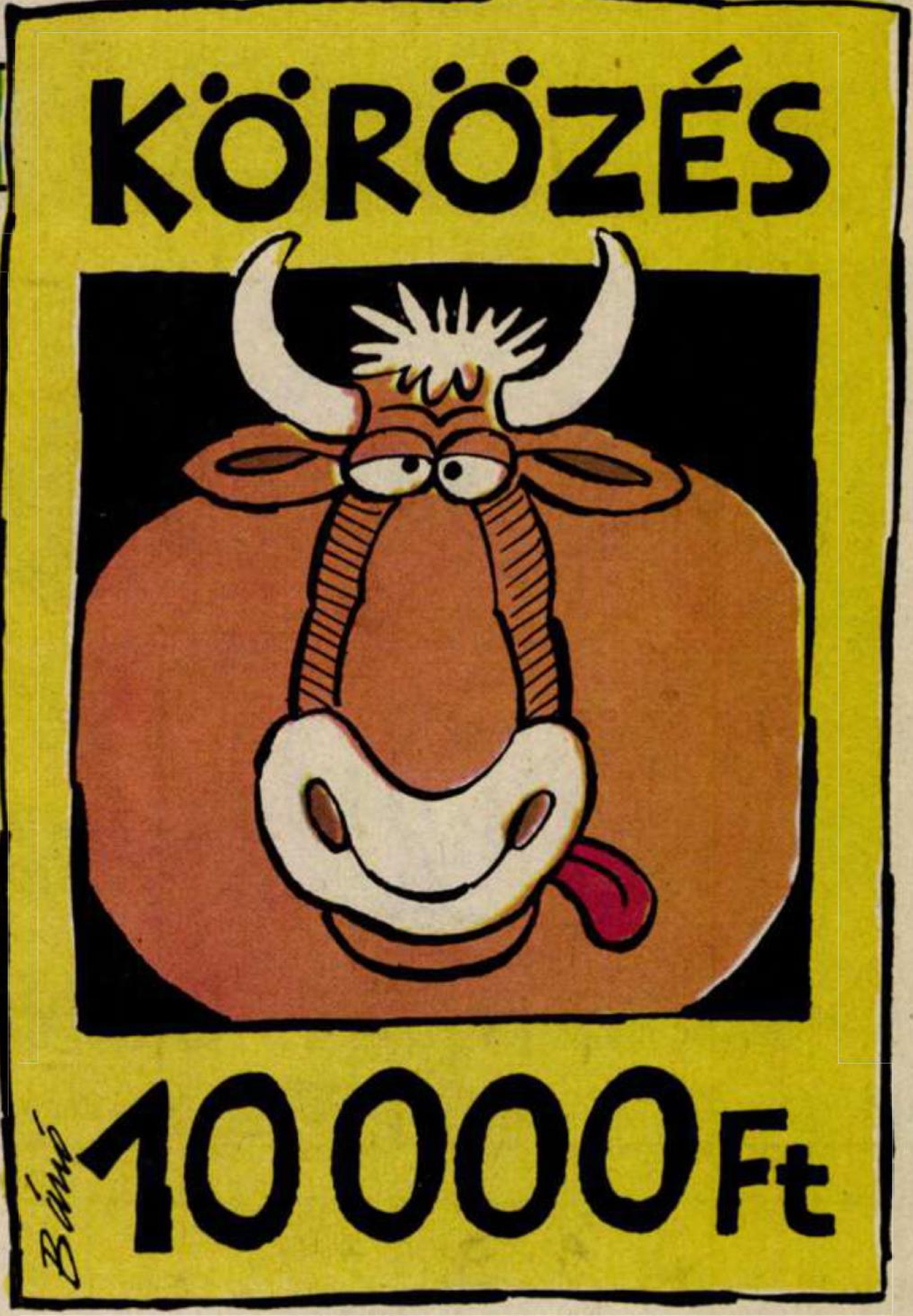
NALUNK MANAPSÁG MAR EGY DUPLA IS PONT A DUPLÁJÁBA KERUL

VIDÉK... VIDÉK... VIDÉK...

NEHÉZ IDŐK

– Igaz, hogy tejben úszik az ország, de azért azt nem mondanám, hogy ez a Kánaán...

ISTEN HOZTA, KEDVES VENDÉG!

Amíg Tengőd főutcáján a szakadó esőben özvegy Maradék Jánosné (született Alig Mária) háza felé botladoztam, egyre csak az járt a fejemben: — miért hallani úton-útfélen, hogy kiveszett a híres „magyaros vendégszeretet"! Hiszen csak a vak nem látja, hogy még — úgymond — az út porából is ez árad! Olyan „vendégmarasztaló" sár van itt a főutcán, hogy nagyon is elkél a helyi népviselet, a lábbelit megtartani hivatott — cipősarokhoz csatolható — hózentráger.

Végre, itt vagyok a panzióvá átalakított, takarosan düledező parasztház előtt, s olvasom a kiskapun a kedves vendégnek szóló szíves invitálást: „VIGYÁZZ, A KUTYA HARAP!" Ez az, kedves olvasóim, itt faluhelyen még van harapnivaló! Mint egy úriszabónál; „hozott" anyagból! Csengetek is szaporán!

— Kit evett má' megent erre a nyavalya? — szüremlik felém az ámbitusról Mariska néni kedveskedő basszusa. — Ezektű' mán öbédőni se tud az embör! — dohog, miközben gólyalábakat csatol fel, hogy a másfél méter mély sárban a kapuhoz jöhessen. Jön is, hatalmas léptekkel, s mivel a gólyalábakon nincs fék, így megállás céljából frontálisan ütközik a kerítésoszloppal.

— Osztán magát mög ki a nyehézség kűtte ide? — érdeklődik túláradó szeretettel. — Csak nem tán az adóhivataltú' gyütt?! — Nem, dehogy! — igyekszem megnyugtatni. — Én csak aziránt szeretnék érdeklődni, hogy megy itt a falusi turizmus?

— Nincs itt lelköm sömmi izmus! Mi nem politizálunk, hanem vendéglátunk! Én főzök, a menyem rendezi a szobát, a fiam mög a lovasiskolát csinyájja!

— E' mán döfi! — derülök jókedvre. — És hogy megy az a lovasiskola?

— Hát, a mán csak úgy megy lelköm, hogy aki férfivendégöt a fiam szobán kap a menyemmel, azt „möglovasítja"!

— Van sok vendég, Mariska néni?

— Egy szál sincs lelköm! Pedig mennyit fejlesztettünk, Uramatyám! A fiam a Skoda árából csinyátatott az udvarra egy gémeskutat gólafíszekkel, én vénségömre mögtanultam főznyi, a menyem mög átcserélte a bundabugyit tangára!

— Nincs valami vendégcsalogató ételspecialitásuk?

— Az vót lelköm, az vót! Bubgulás „egri nők módra"! Csakhogy amiatt bevonták az iparengödélyt!

— Kicsik voltak az adagok, vagy baj volt a higénével?

— A Higénét nem ismerem. Itt a Tótnéval szok' baj lenni, a múltkor is elverte miatta az ura!

— Én azt kérdeztem, drága Mariska néni, hogy az étellel mi volt a baj?

— Nem tetszött a hatóságnak a tálalás!

— Hidegen tálalták?

— Affenét, fiam, ollan forró vót az, akárcsak a tűz!

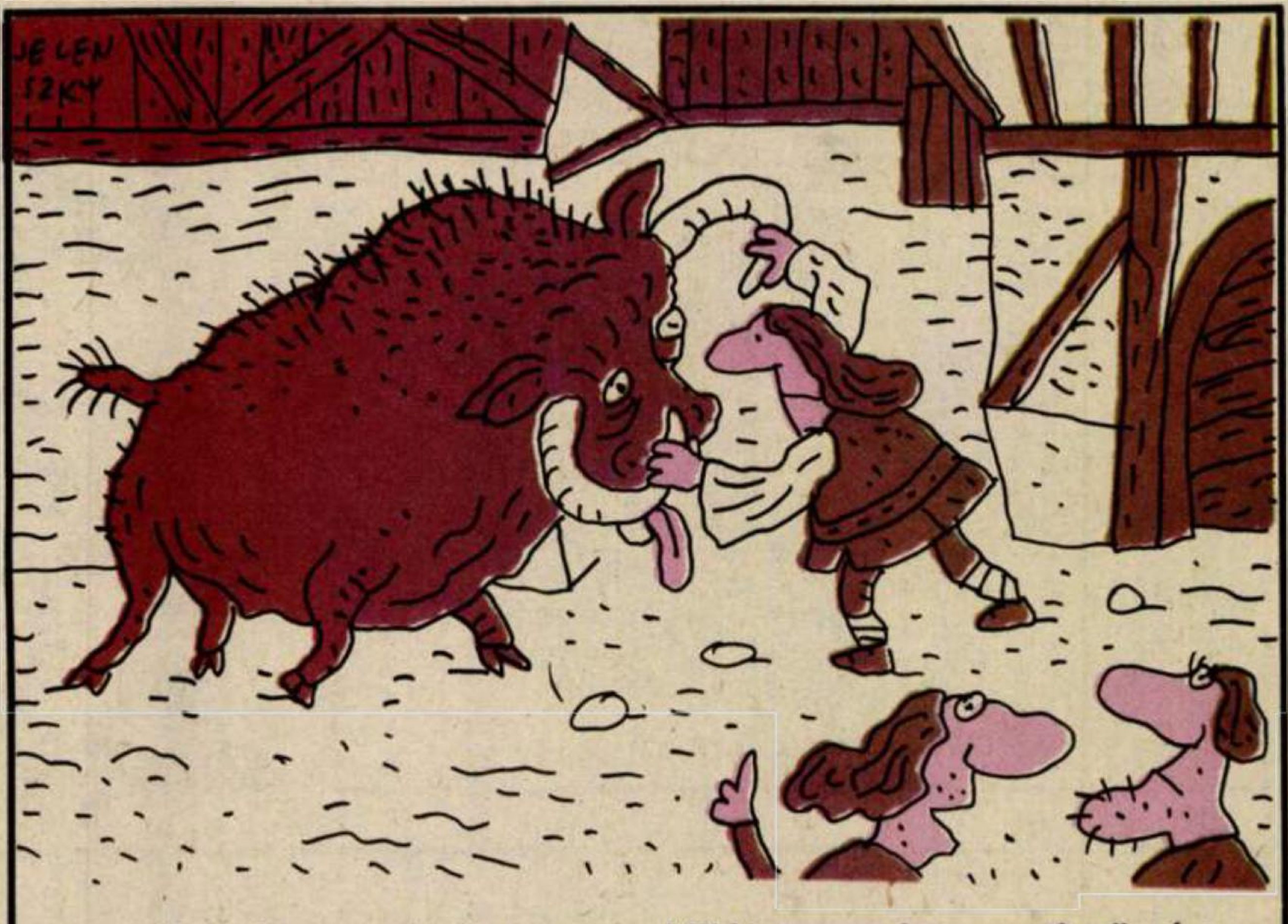
— Csak nem háremhölgynek öltözve tálalt Mariska néni?!

— Nem kéröm! Egri nőnek vótam én őtözve! Csak a specialitás, vagy mifene az, hogy nem az asztalnál, hanem a tetőrűl, a kémény mögül tálaltam!

— Onnét a tányérokba?!

— Egy fenét a tányérokba! A nyakukba!

B. Gy.

Ki kellene próbálni ezt a Miklós gyereket a pénzügybe, tán még az inflációt is megfékezné

A magyar gazdaságnak gyorsabban kell emelkednie

PRÓBÁLKOZZUNK BOD-KORMÁNNYAL?

TEJFÜGGŐSÉG

– Hova a túróba tettem a pálinkámat?

KÖZLEKEDÉS

VERSENGŐ BIZTOSÍTÓK

– Én jöttem előbb!

ÚTINFORM '91

Budapesten, az Astoriánál az ivóvíz apad, lejjebb árad. A Duna szintje vízszintes, ha emelkedik az ár, a hidakon rendőrök irányítják a taxisokat.

A villamosmegállókban várakozni életveszélyes, de muszáj. Az Alagút privatizálás miatt zárva. A Rózsadombon föl is út, le is út.

A főbb csomópontokon szexlapárusokat kergetnek, ezért kérjük, óvatosan nézzenek körül!

Az ország egész területén minden út úttalan. Hídon hídpénzt, vizen halpénzt, levegőben légtérítést kell fizetni.

Vecsés fölött a légtér foglalt, sárkányrepülő anyóskülönítmény indul az Öböl felé.

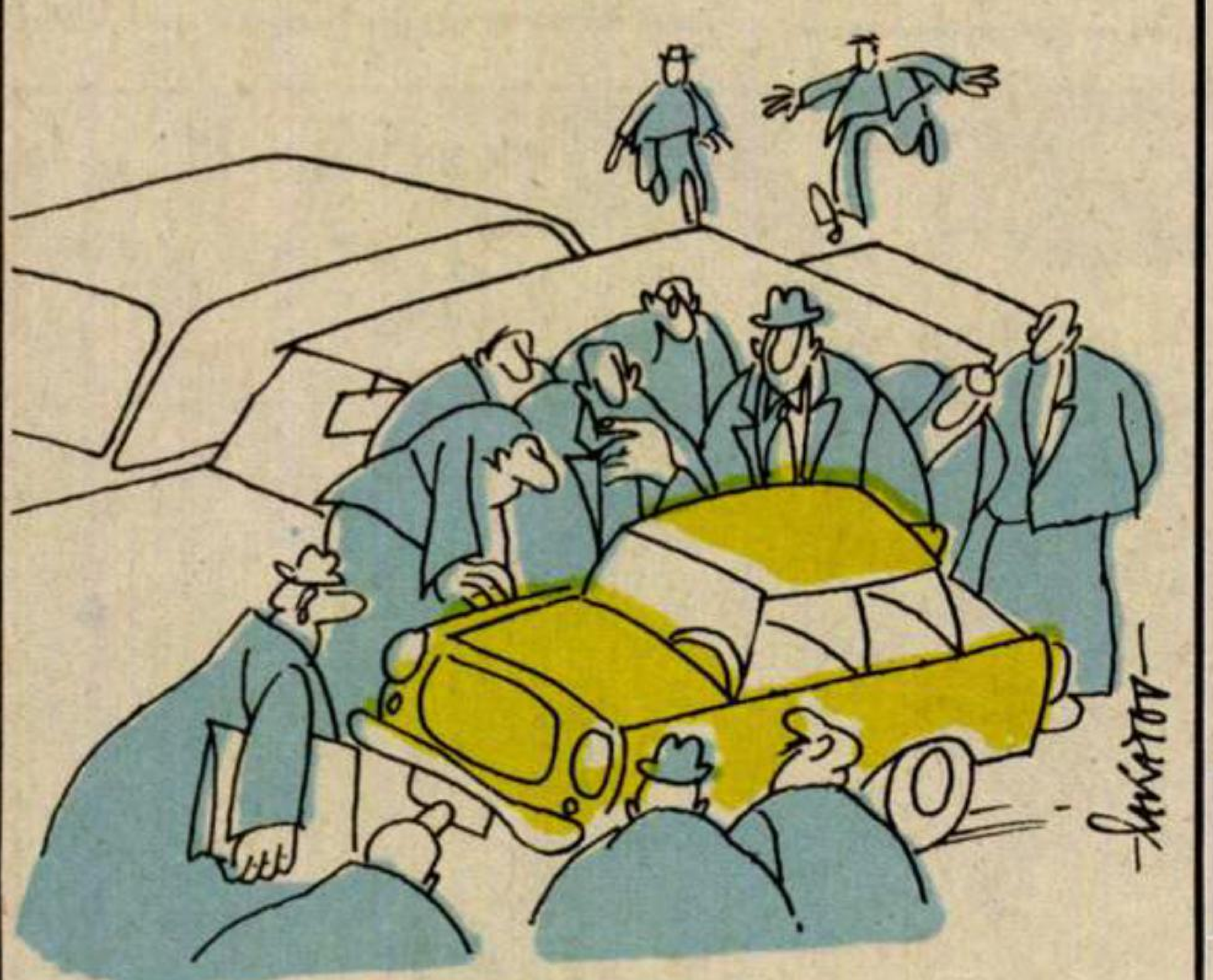
Az ÁFOR-tól a levegőben tankolható benzin légbőlkapott.

A Duna egész hosszában bevezették a többpartrendszert. Az Európába vezető útvesztő rögös, úttorlaszok nehezítik a haladást, a vezetők nem a (be)látási viszonyoknak megfelelően vezetnek, ezért, aki lassan jár, tovább él...

Köteleknél szorul a hurok. Röszkénél kihúzták a forgalmi dugót. Ennek ellenére, a Jugoszláviába utazóknak azt tanácsoljuk, hogy akkor már inkább menjenek Romániába!

(Pártos)

AUTÓ-CSODA

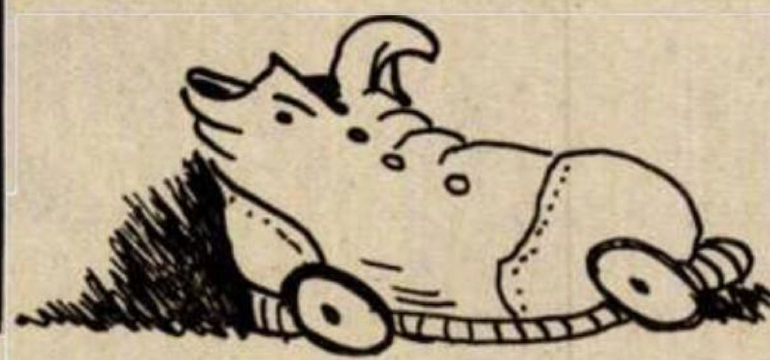

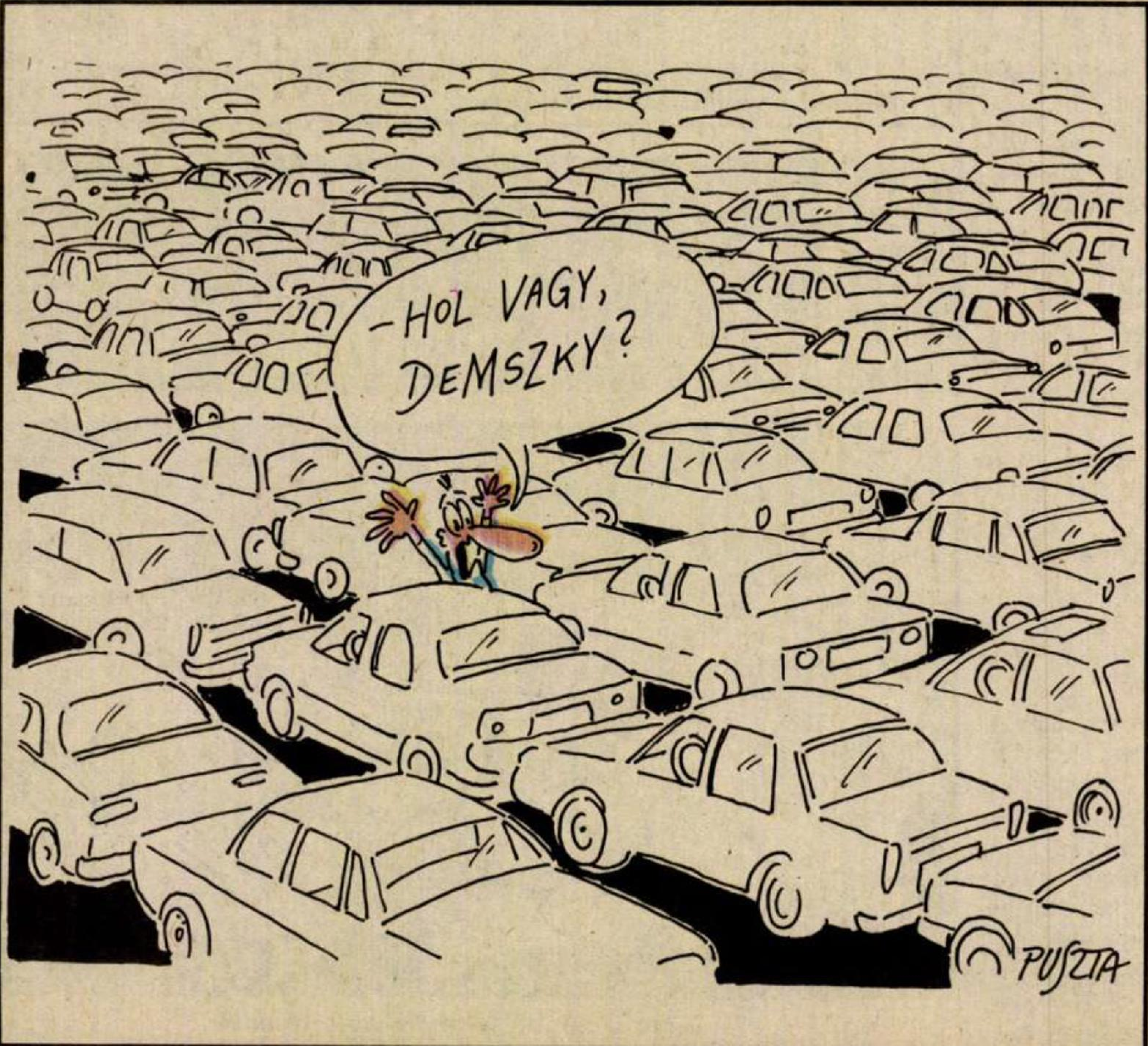
Négyütemű Trabant

EGY MÁSIK KÖRBE ZÁRT VILLÁM...

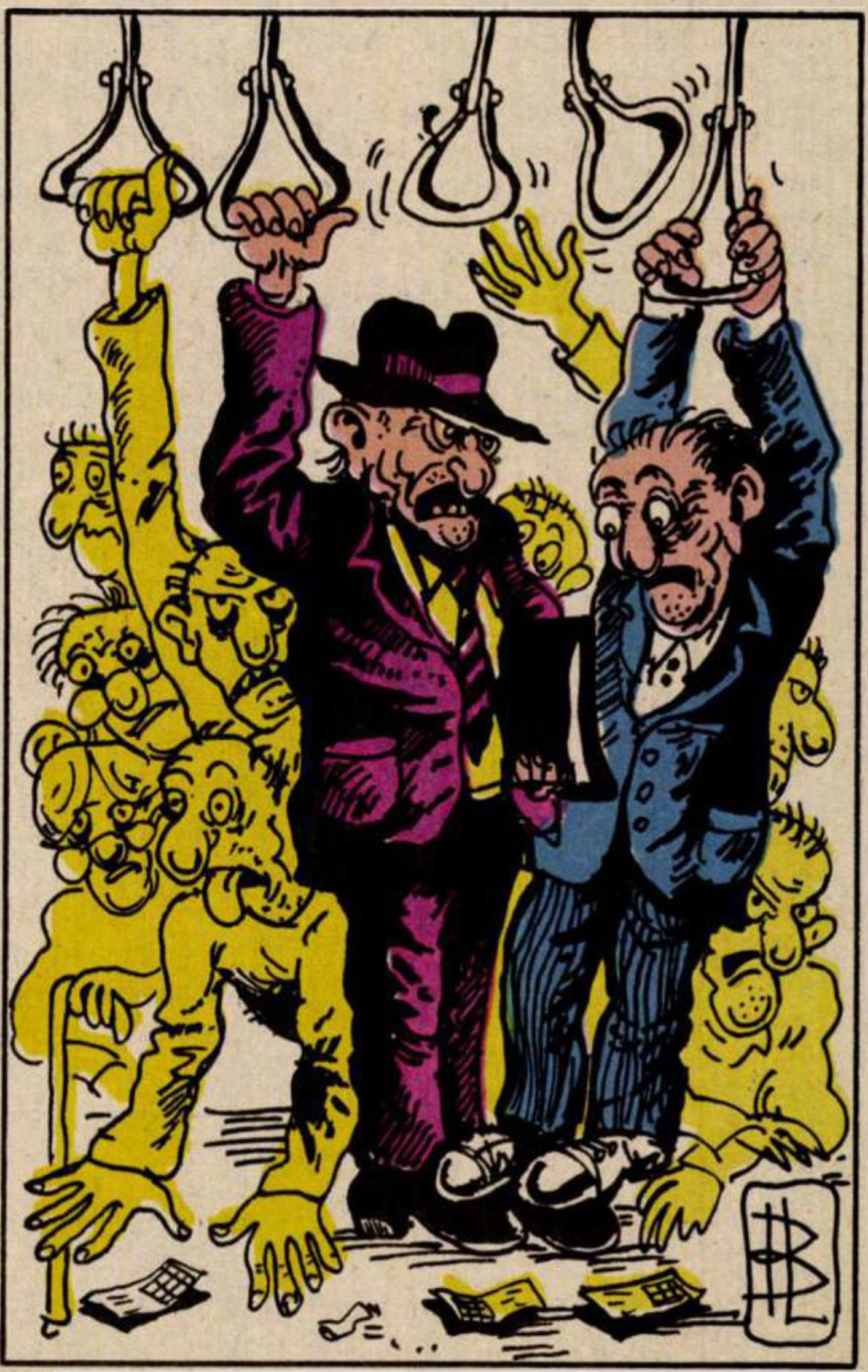

amellyel Kelet-Európa közlekedik

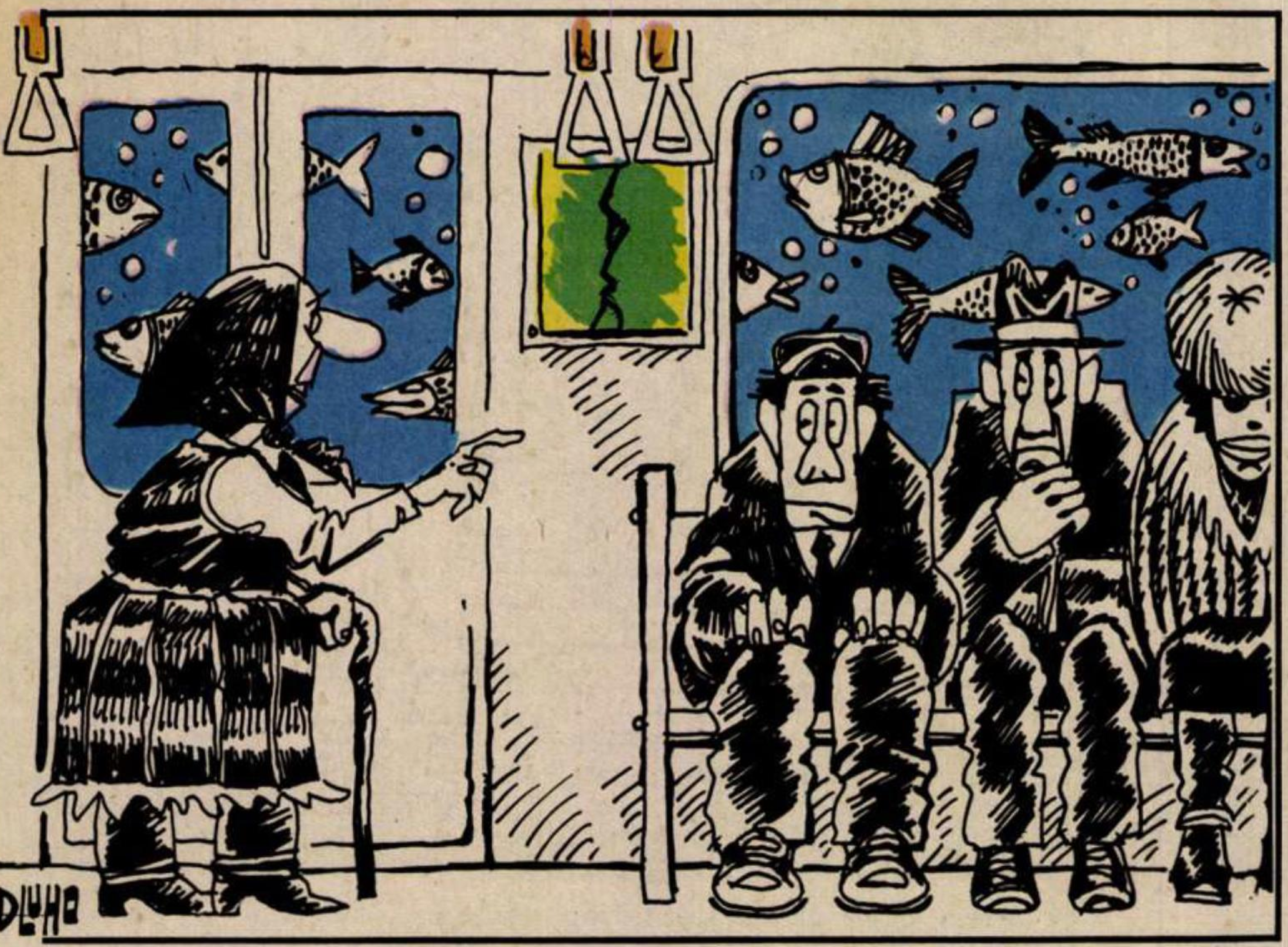

ZSÚFOLTABBAN ÉS DRÁGÁBBAN KÖZLEKEDHETUNK

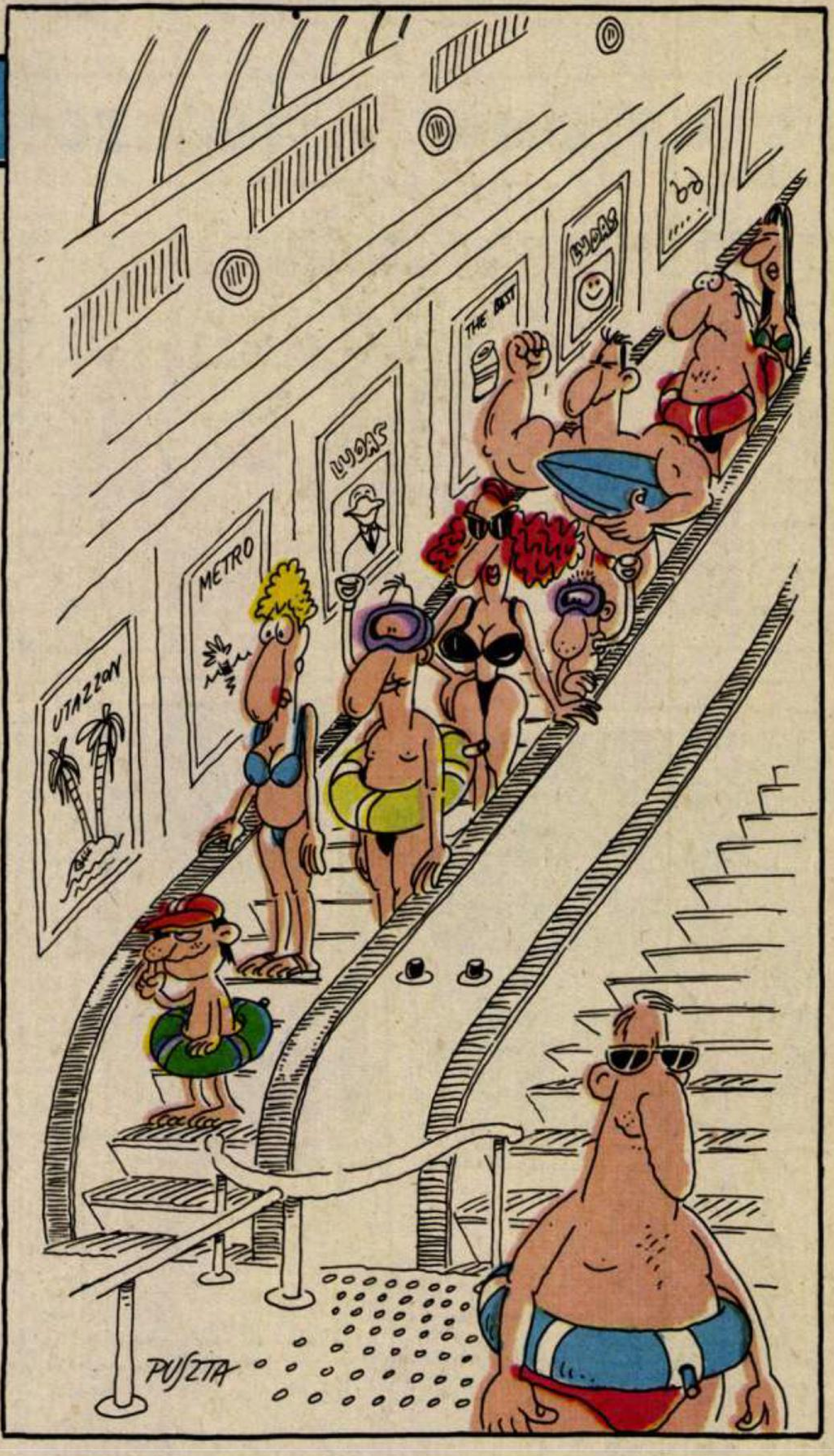

– Hallja, ennyi pénzért utazzon a saját lábán!

VOLT EGYSZER EGY CSŐTÖRÉS...

– Aranyoskáim! Úgy látom, ez már az Astoria megálló!

A LEGFRISSEBB TŐZSDEI HÍRÜNK:

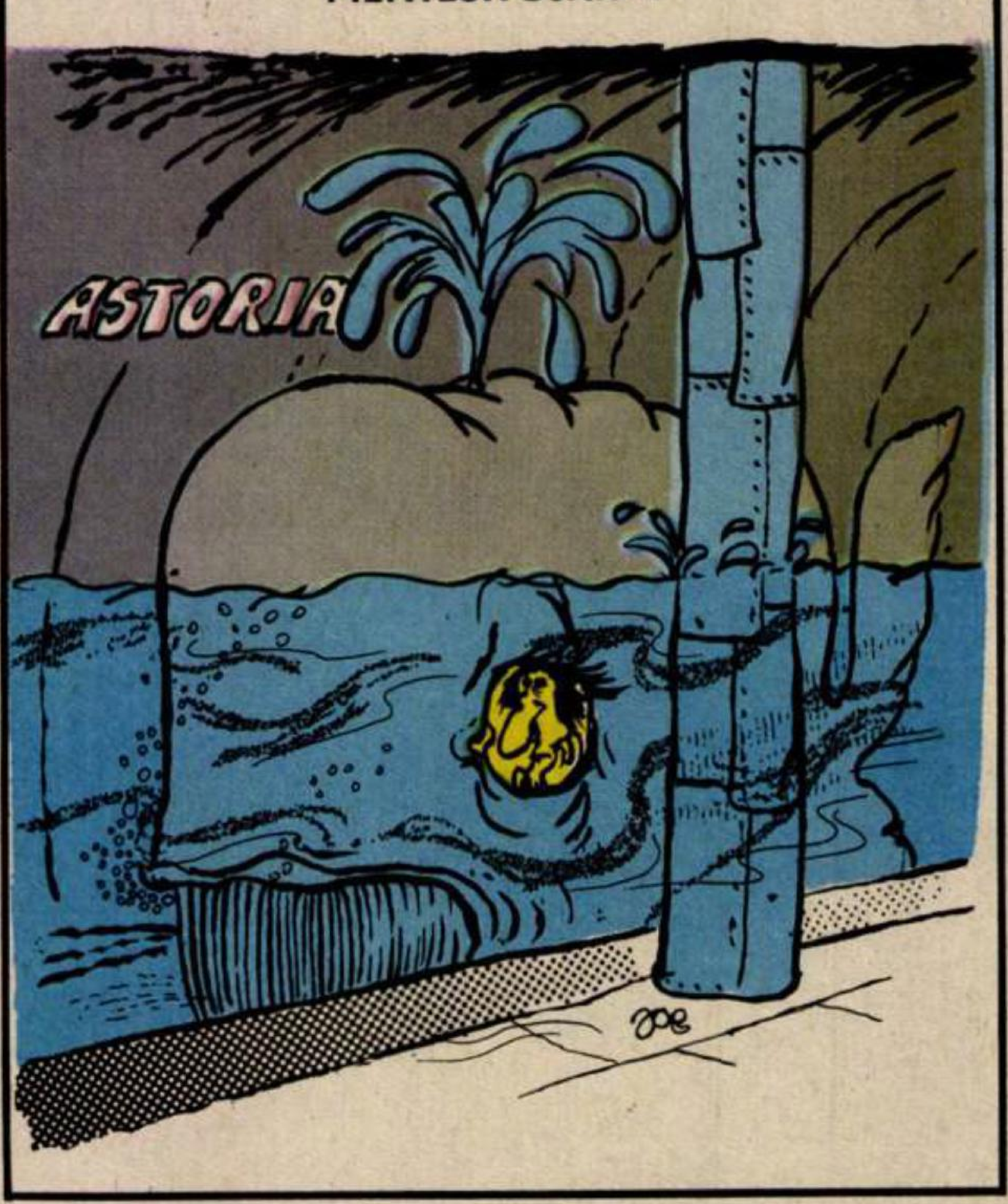
CSŐDTÖRÉS AZ ASTORIÁNÁL!

*

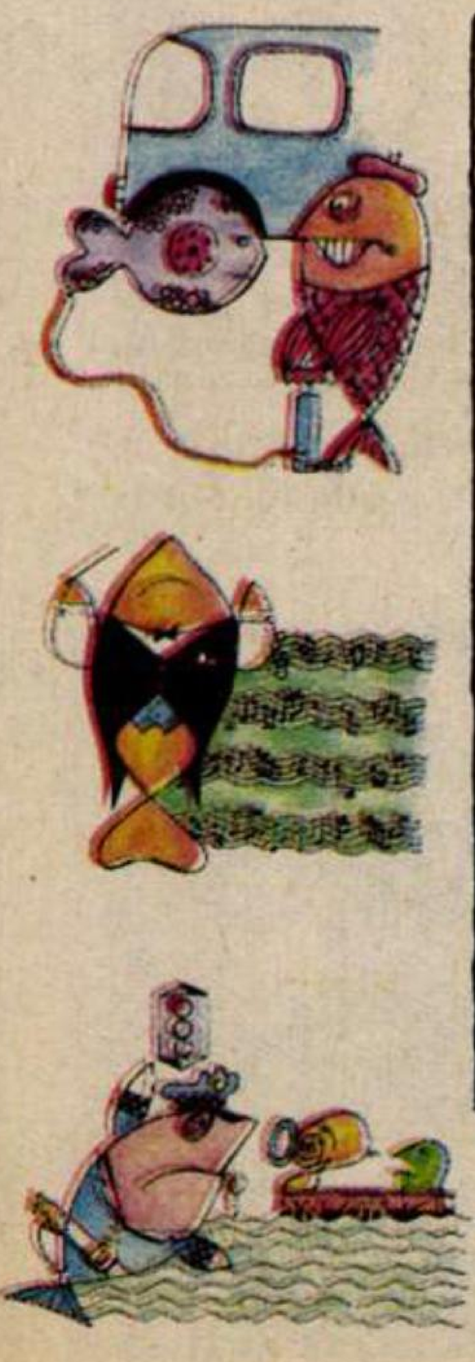
Megszűnik a Búvár című folyóirat

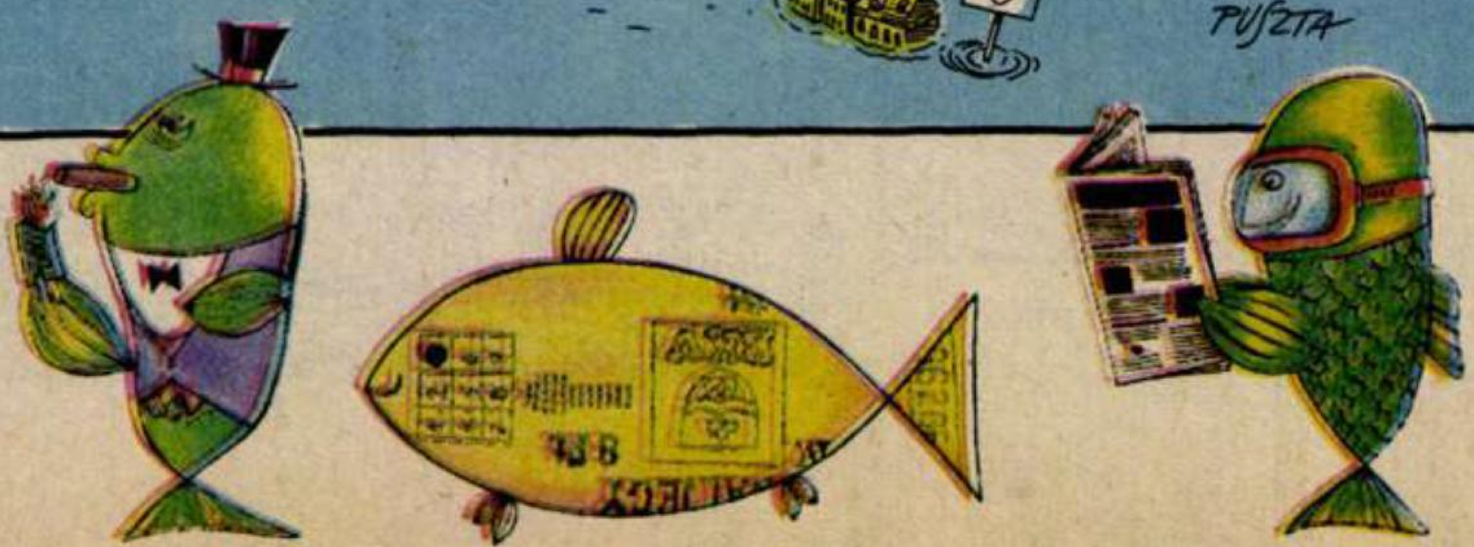
NYUGI, AZ ASTORIÁNÁL MÉG KAPHATÓ...

MENTESÍTŐJÁRAT

HOVÁ TŰNTEK AZ ÁRUSOK AZ ALULJÁRÓBÓL?

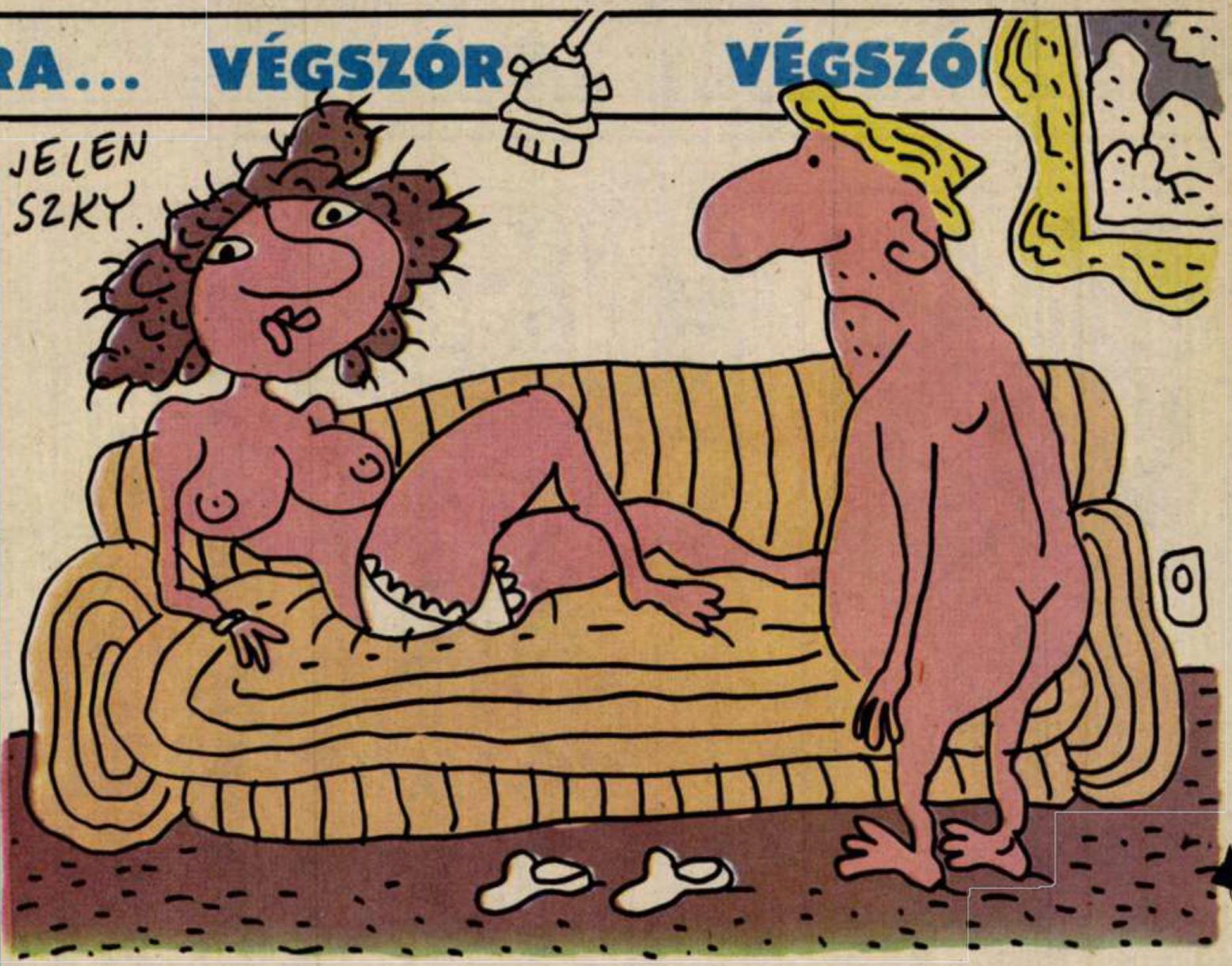
VALAMIT VISZ A VÍZ...

– Kérem a biztonsági sávot szabadon hagyni szíveskedjenek!

VÉGSZÓRA... VÉGSZÓRA... VÉGSZÓR VÉGSZÓ

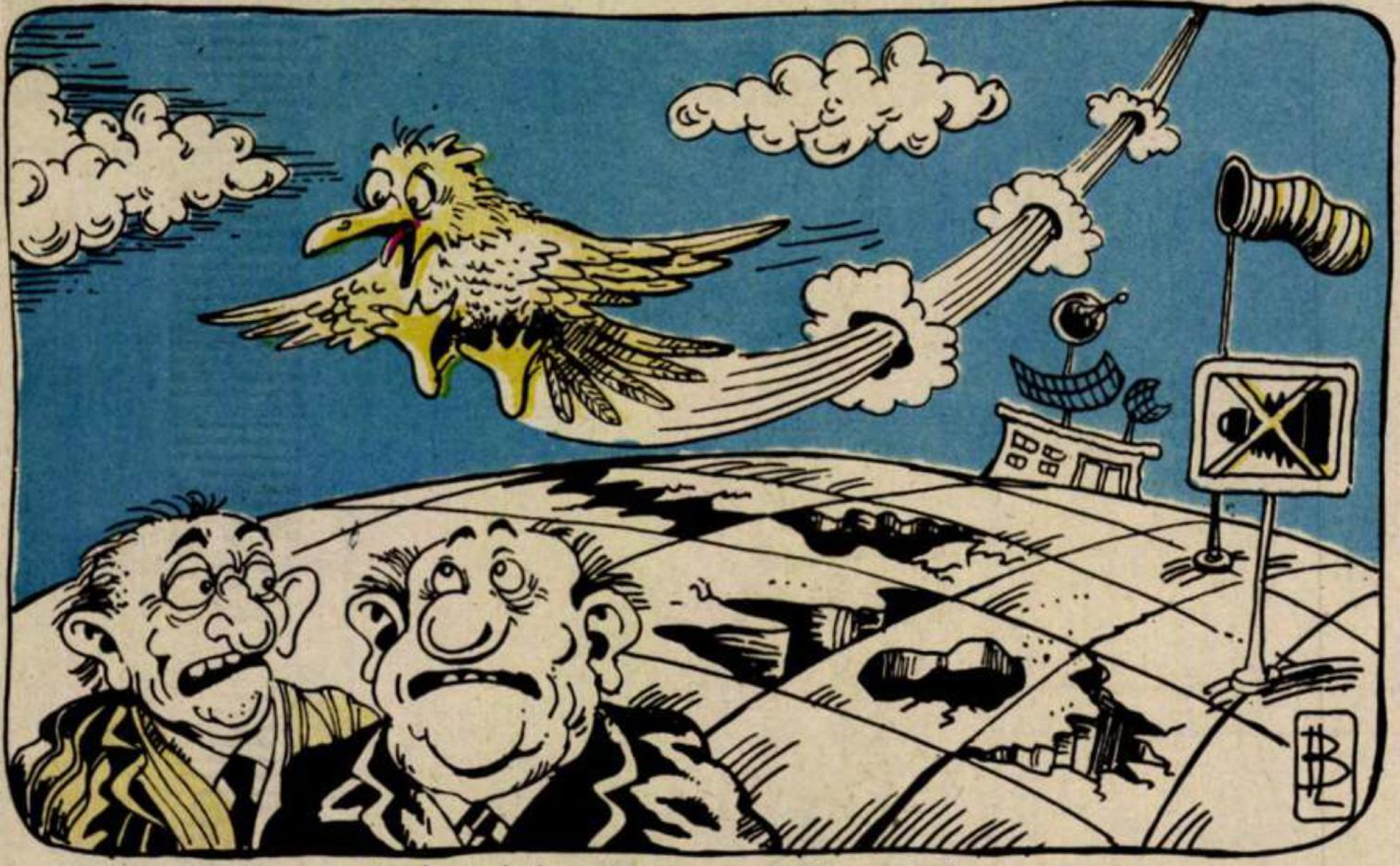

– Úgy nézem, nemcsak a népszerűségi görbéd ível lefelé

Lezuhant egy szovjet műhold
VÉGRE MEGTUDTUK, HÁNY HOLD ESIK EGY FŐRE...

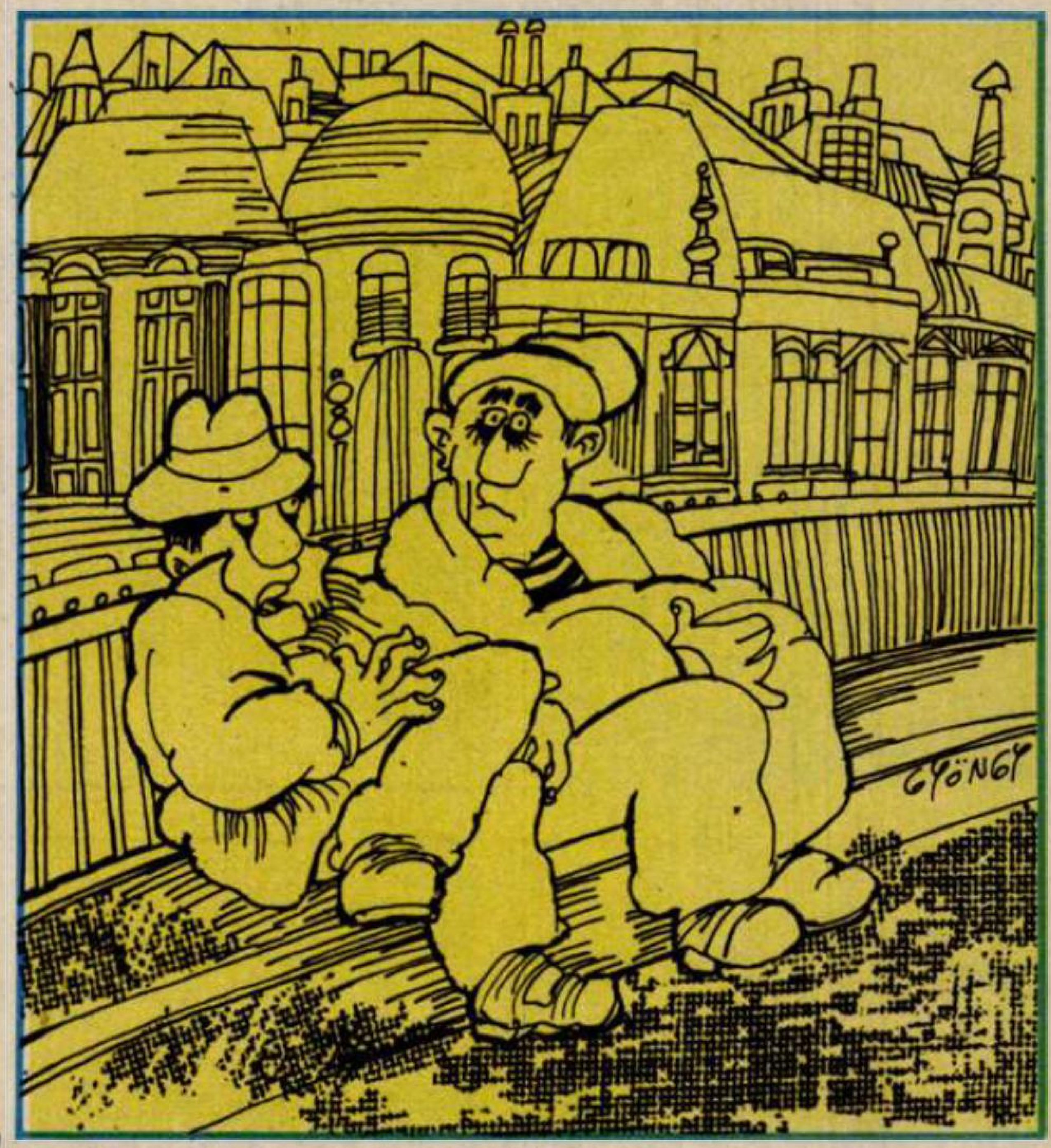
Továbbgyűrűzik a fegyverexportbotrány
FÜR LAJOS: NO COMMENT!
KALASNYIKOV: EJNYEVÁ– BEJNYEVÁ...

HASZNÁLHATATLANOK A HÁTRAHAGYOTT SZOVJET KATONAI REPÜLŐTEREK

– Esetleg rendezhetnénk rajta nemzetközi terepfutó versenyt...

LEZUHANT A SZALJUT–7

– Gondoltam, megadom az anyósom házának a paramétereit a ruszkiknak, de kiderült, teljesen irányíthatatlan...

– Sajnálom kedves uram, de Kalasnyikovok helyett jelenleg kalucsnikat exportálunk

PÁRBESZÉD, DIKTÁTORRAL

– Tiltakozom! A genfi konvenció értelmében ezt ön velem nem teheti?

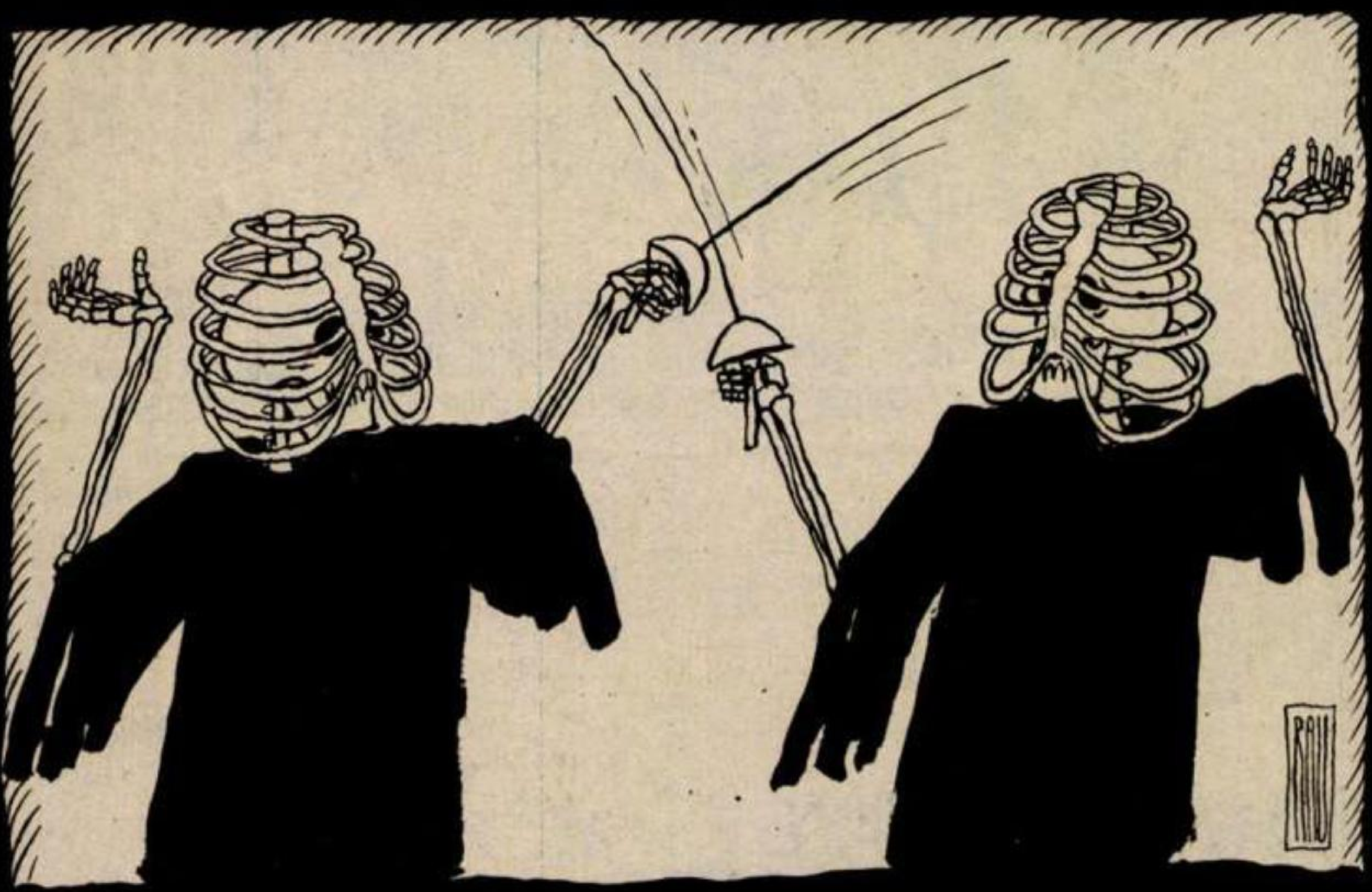
– Genfi konvenció? Ha-ha. Rég' nevettem ilyen jót!

– De hiszen azt ön is aláírta!

– Én speciel a maga halálos ítéletét írtam alá. Ámbár meglehet, hogy a genfi konvenciót is...

FEKETE OLDAL

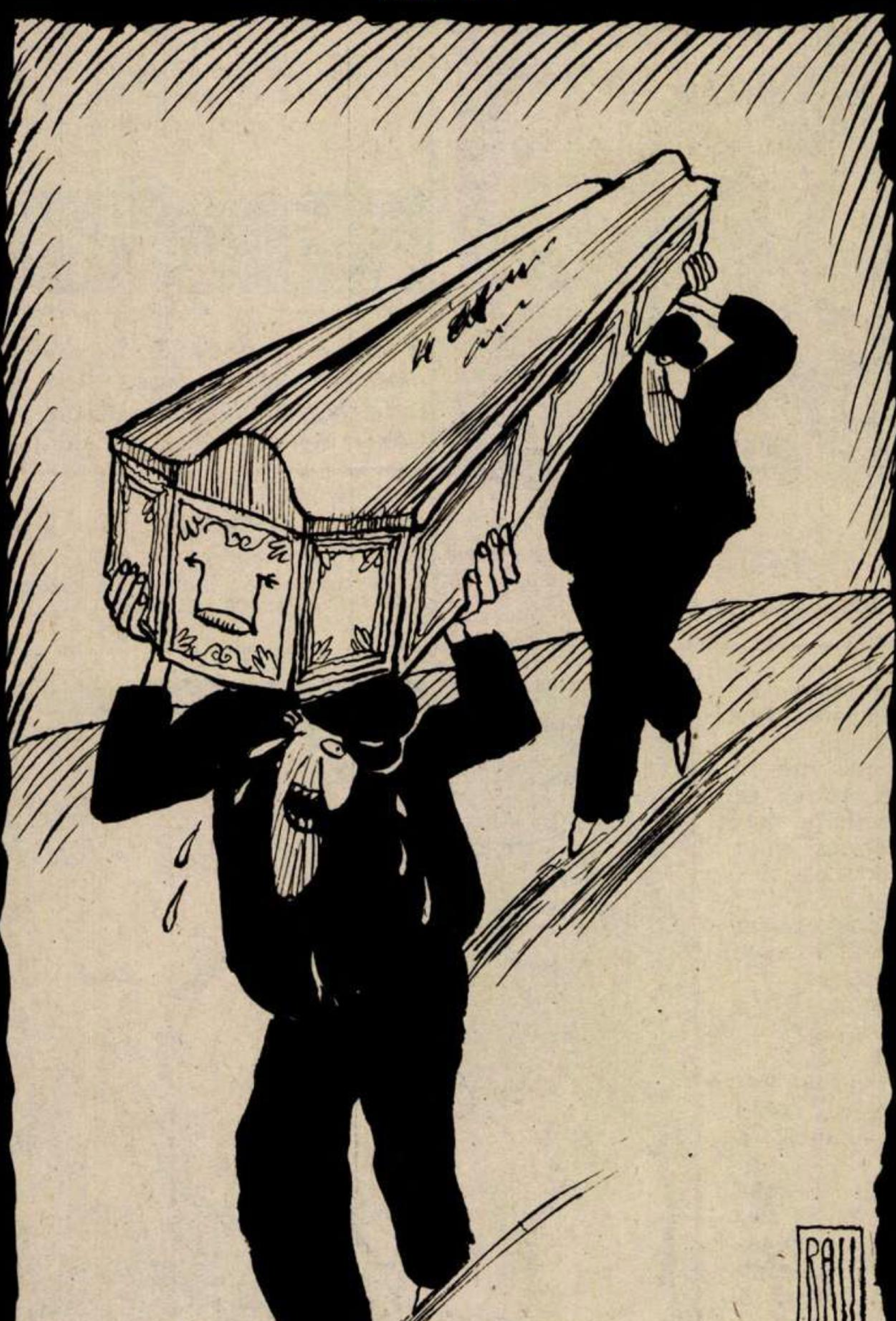
SPORTSZENVEDÉLY

HÁZTÁJI

RÉSZVÉT

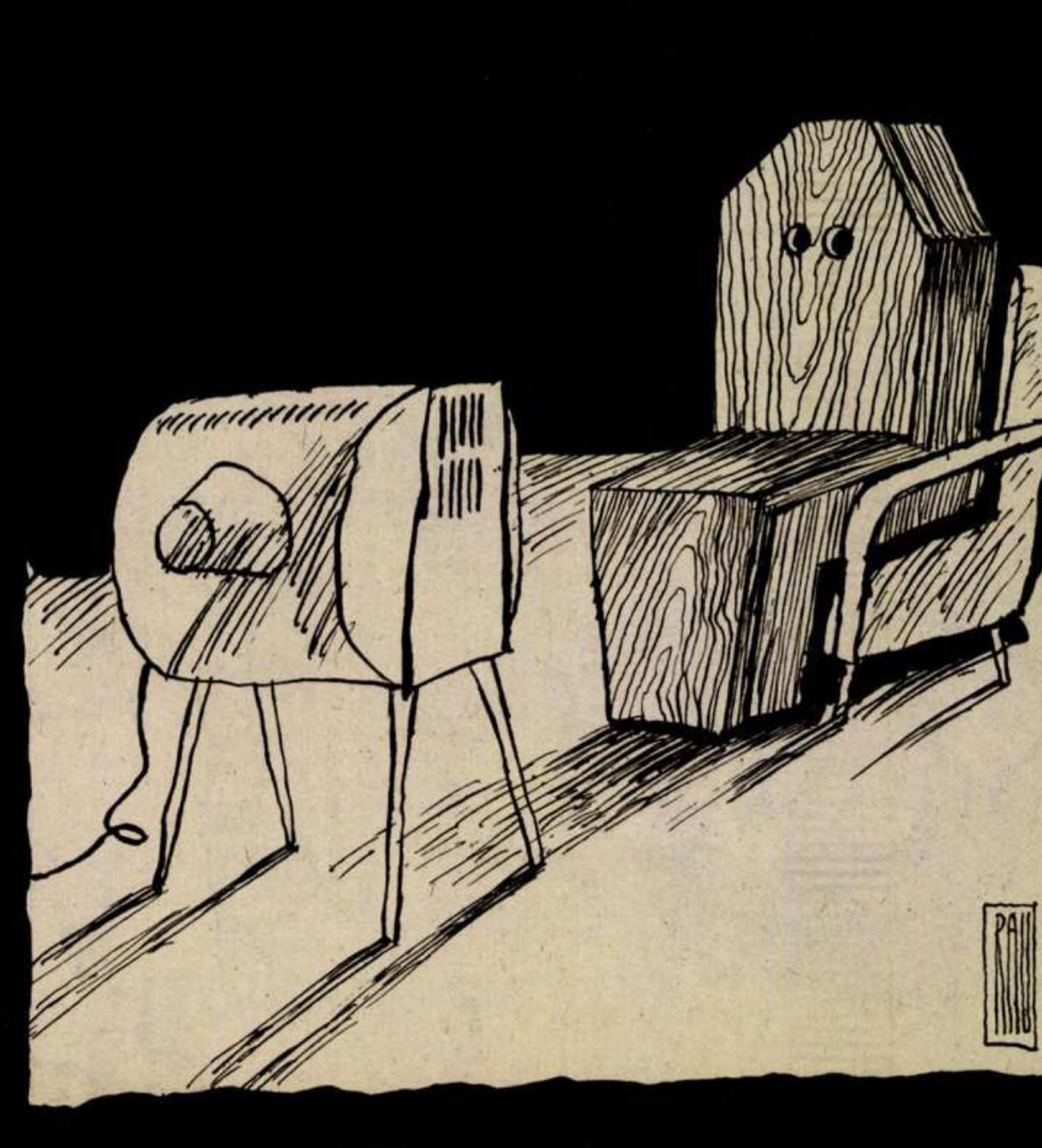

– Azért, csak bezabált még utoljára az öreg . . .

TELL VILMOS

BEIDEGZŐDÉS

Bosszankodunk, tehát vagyunk

BOLHAPIAC

KERESNEK: ALF 2. számát, Asziányi Károly: Kalandos vakáció c. könyvét, reklámnaptárakat, Asterix és Talpraesett Tom képregényeket, Alfa Magazin 1984. április előtti számait, alap- és középfokú német nyelvű tankönyveket, használt, de jó állapotban levő ruhákat, szoknyákat, blúzokat (160 cm, 62 kg nő számára), 37-es női cipőt, 16 éves 172 cm, 61 kg, fiú számára nadrágot, pulóvert, 42-es cipőt, Napoleon BLD együttes első kiadású kazettáját.

KINALNAK: erdélyi kopó kölyökszukát, 1 db sötétbarna, kétrészes kombinált szekrényt, 1 db világos kétajtós akasztós szekrényt, 1 db heverőt, 2 db kisasztalt, 1 db zománcozott öntöttvas ülőkádat, Humor Enciklopédia eddig megjelent 57 kötetét, Pesti Zsaru 1—7-ig számait, Új Idő c. folyóirat 1. évfolyamát a különszámokkal együtt.

CSERÉLNEK: 3-4 éves kislányholmit kötőfonalra, 3 égős pb. gáztűzhelyet 2 db palackkal hintaszékre.

AZ AJÁNLATOKAT, KÍVÁNSÁGOKAT továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után hétfőn, csütörtökön, pénteken 9—12 óra között a 118-8411-es telefonszámon a 95-ös melléken, vagy levélben a szerkesztőség címén lehet érdeklődni.

TURKÁL

Így igaz...

(Beküldte: Fazekas Mihály, San Marinóból.)

A beírandó helységnevek: Ároktő, Boldog, Kömpöc, Nagyér, Napkor, Nyalka, Sárvár, Sellye, Sopron, Sükösd, Szeged, Zaránk.

Na, gyér fogalom a szóelválasztás szabályáról!

(Délvilágból ollózta: Ertsey Gábor, Szeged.)

– Újabb fekete kerámikus kezdte meg működését Mohácson. Kovácsics Ferenc most már főállásban foglalkozik ezzel az ősi mesterséggel, folytatja apja, nagyapja munkáját.

Új nemzetiség Mohácson?

(Dunántúli Naplóból ollózta: Eles Istvánné, Drávafok.)

2 háromhónapos üszőbika borjút cserélnék talajegyengető kombinátorra, vagy 1 db nóniusz csikóra. Kun Gábor, Monostorpályi, Marx K. u. 2.

Mindig azt árulják, ami kelendőbb...

(Kistenyésztők lapjából ollózta: Szbéki Ferencné, Öcsöd.)

KÉT KÓRHÁZI KROKI

MOTTÓ: Mórickát megkérdezi a tanár.
— Ha azt mondom: „beteg", az alany vagy tárgy?
Móricka ránéz a Magyarország-térképre, és azonnal tudja a helyes választ. De a saját érdekében hazudik...

(Pesti vicc, műtét előtt)

SÜKETEK PÁRBESZÉDE

Nyílik az ajtó, s bedől rajta a hypószag, meg az osztályos orvos. A kórteremben hirtelen kisimulnak a vasalót sohasem látott lepedők, és a sarokban haptákba vágják magukat az ottfelejtett koszpelyhek.

— Hogy van? — lép oda Nagy Fehér az első ágyhoz.

— Két púpozott evőkanál liszthez tegyünk egy csipetnyi sót, majd...

Az orvos szeme messze tekint a falon túlra, és látja, amint mellette már a negyedik méretes halat fogja ki az a pocakos törpe.

— ... Végül az egészet fél órán keresztül enyhén langyos sütőben...

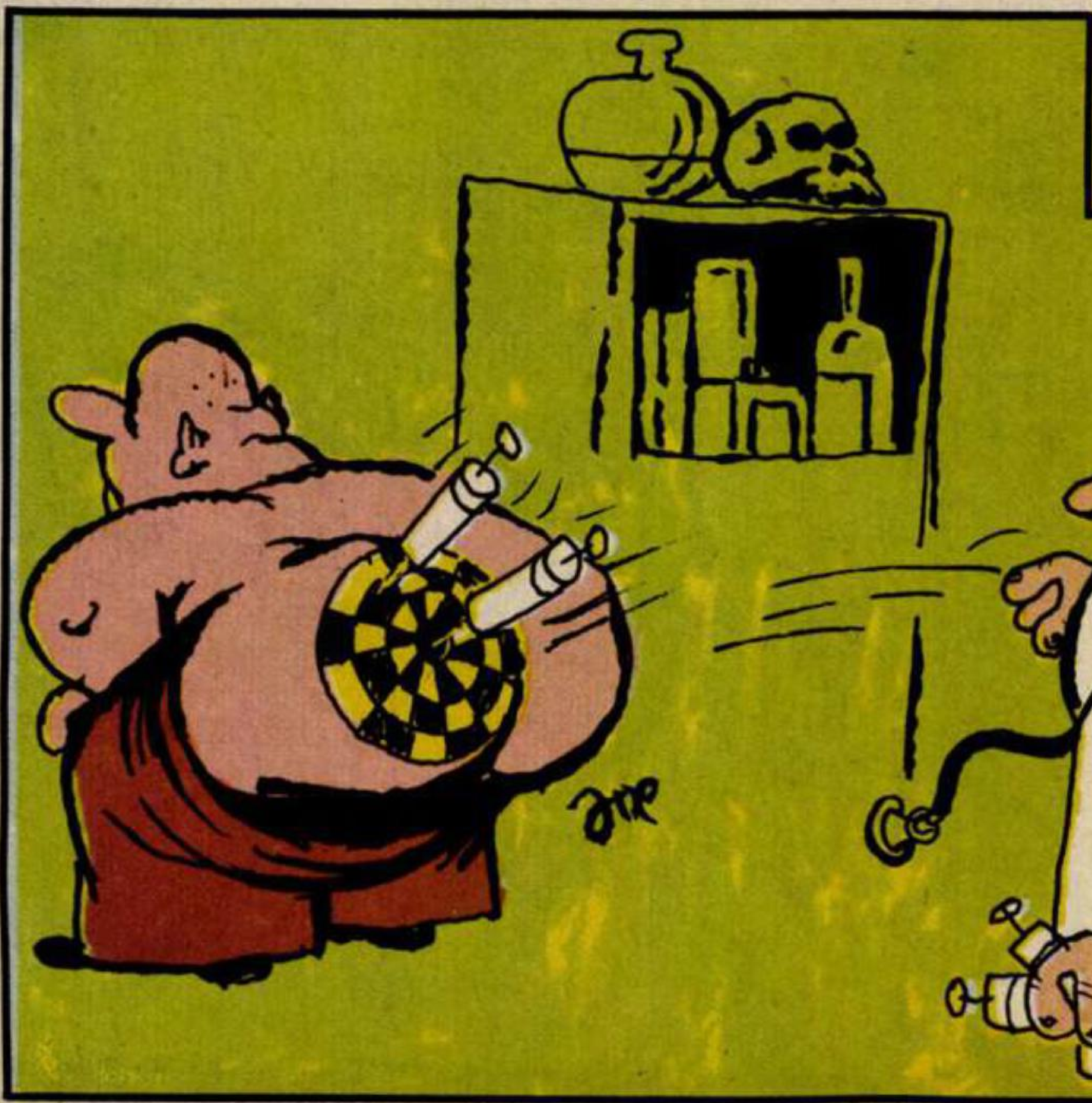
Az orvos bólint, és a következő ágyhoz lép.

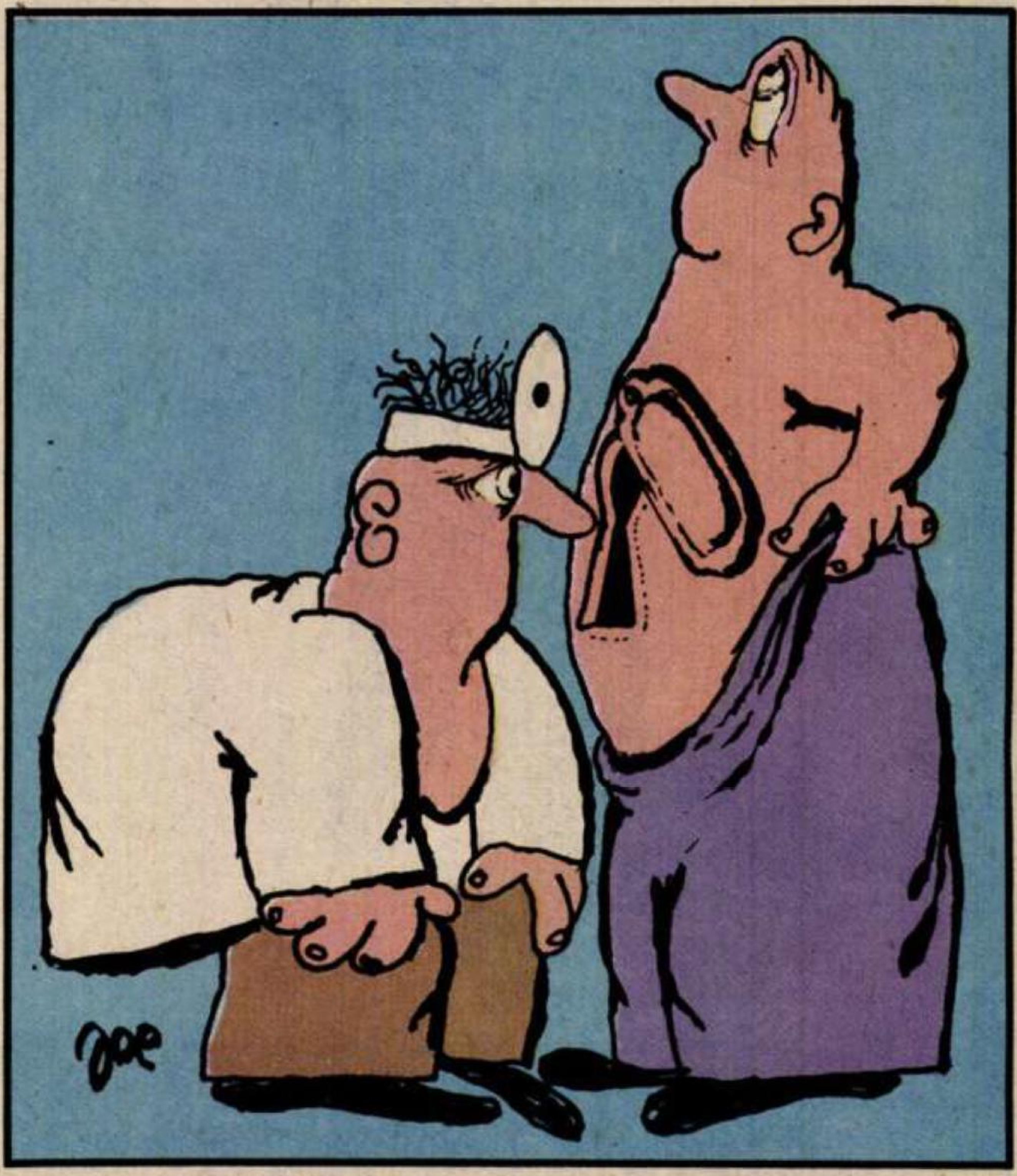
— Hogy van?

— A pontos idő 8 óra, negyvenkilenc perc, ötven másodperc — hangzik a válasz.

Új kapásjelzőt kellene venni, meg a damil is elég nyúzott, gondolja magában, majd indítékszegény ábrázattal ismét felteszi a kérdést:

— Hogy van?

KIS MAGYAR ÁPOLÁSTAN

— ...Képzeld, a banya kibökte az új körömlakkomat, és elkezdte tépni a száját...

— Nővérkeee!!! A ketteske infúziója majdnem lecsöpögött!

— Természetesen mindjárt tudtam, csak az irigység beszél belőle. Mondtam is neki, amíg én pucolom ki a beteget a szarból, addig semmi köze ahhoz, hogy milyen színű a lakkom...

— Nővérkeee!!! Már csak a csőben maradt egy kevéske infúzió!

— Persze, képzelheted, nem számított rá, hogy így a szemébe vágom, de hát, tudod, ami a szívemen, az a szá...

— Nővérkeee!!! Az infúzió teljesen elfogyott, a ketteske már rángatózik!!

— Halló, mi történt?! Nem hallasz? Na, tessék, hát nem megszakadt a vonal!...

BÉJÉ

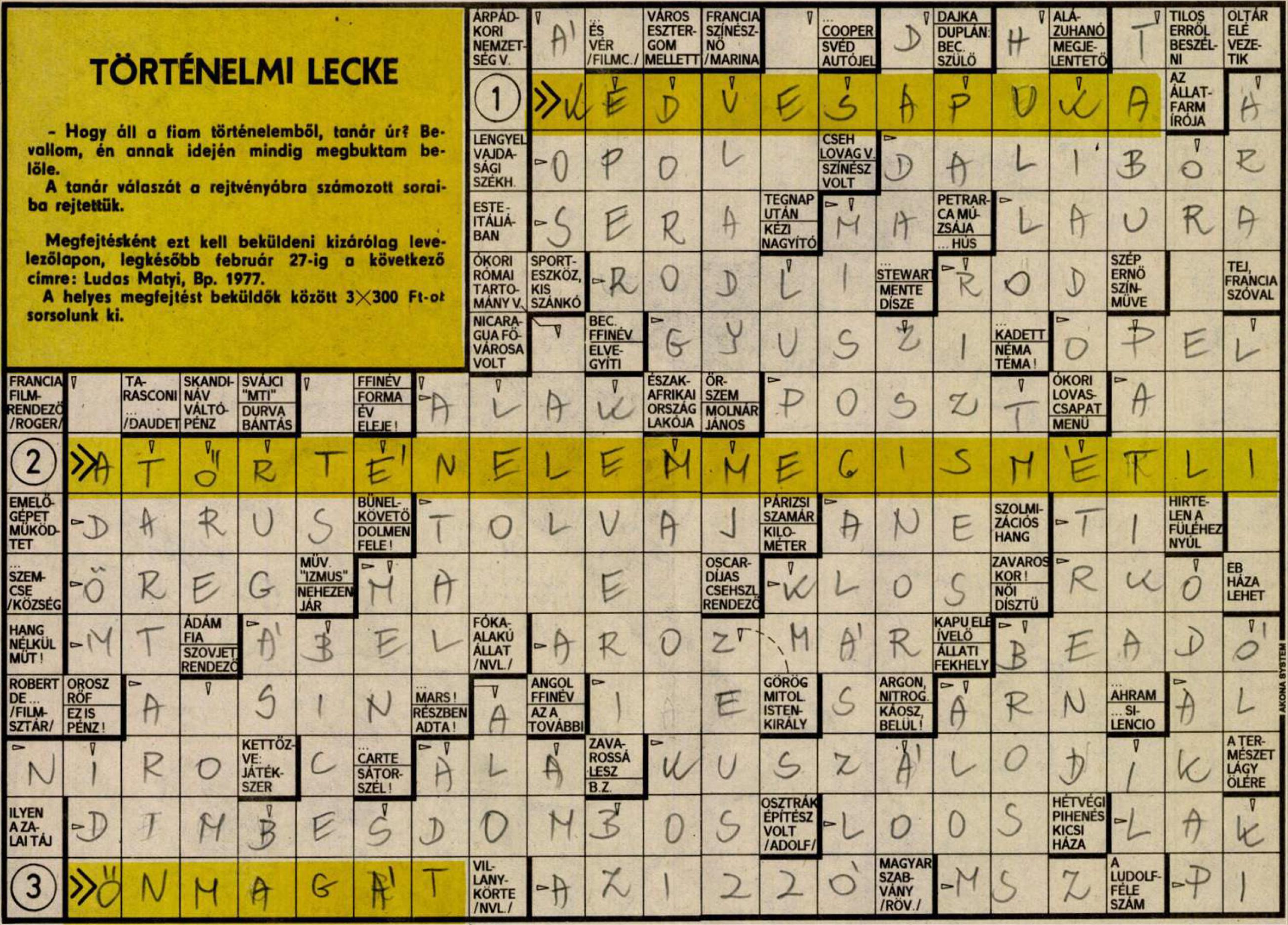
TÖRTÉNELMI LECKE

– Hogy áll a fiam történelemből, tanár úr? Bevallom, én annak idején mindig megbuktam belőle.

A tanár válaszát a rejtvényábra számozott soraiba rejtettük.

Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb február 27-ig a következő címre: Ludas Matyi, Bp. 1977.

A helyes megfejtést beküldők között 3×300 Ft-ot sorsolunk ki.

Karikatúra kiállítást és versenyt hirdetnek a SAJTÓFESZTIVÁL '91 szervezői.
Az eseményre várunk minden olyan amatőrt, aki karikatúrarajzoláshoz kedvet és tehetséget érez.
A téma szabadon választott.
A beérkezett rajzokat egy szakértő zsűri tekinti meg.
Az előzsűrizésen kiválasztott rajzokat március 15–17. között kiállítjuk a fesztivál helyszínén, a BNV D pavilonban, ahol a zsűri tagjain kívül a közönség is dönt, hogy kik a legjobbak.
Ugyanakkor a rajzok alkotói között versenyt rendezünk, a helyszínen egy adott témáról kell karikatúrát készíteniük. Az első három helyezett művei nyomtatásban jelennek meg egy ismert lapban. A legjobbak értékes nyereményeket kapnak. A rajzokat március 1-ig kérjük eljuttatni címünkre: Budapest 1101, Dobi István út 10. HUNGEXPO Sajtó Osztály Fesztiváliroda.

Ludas Matyi

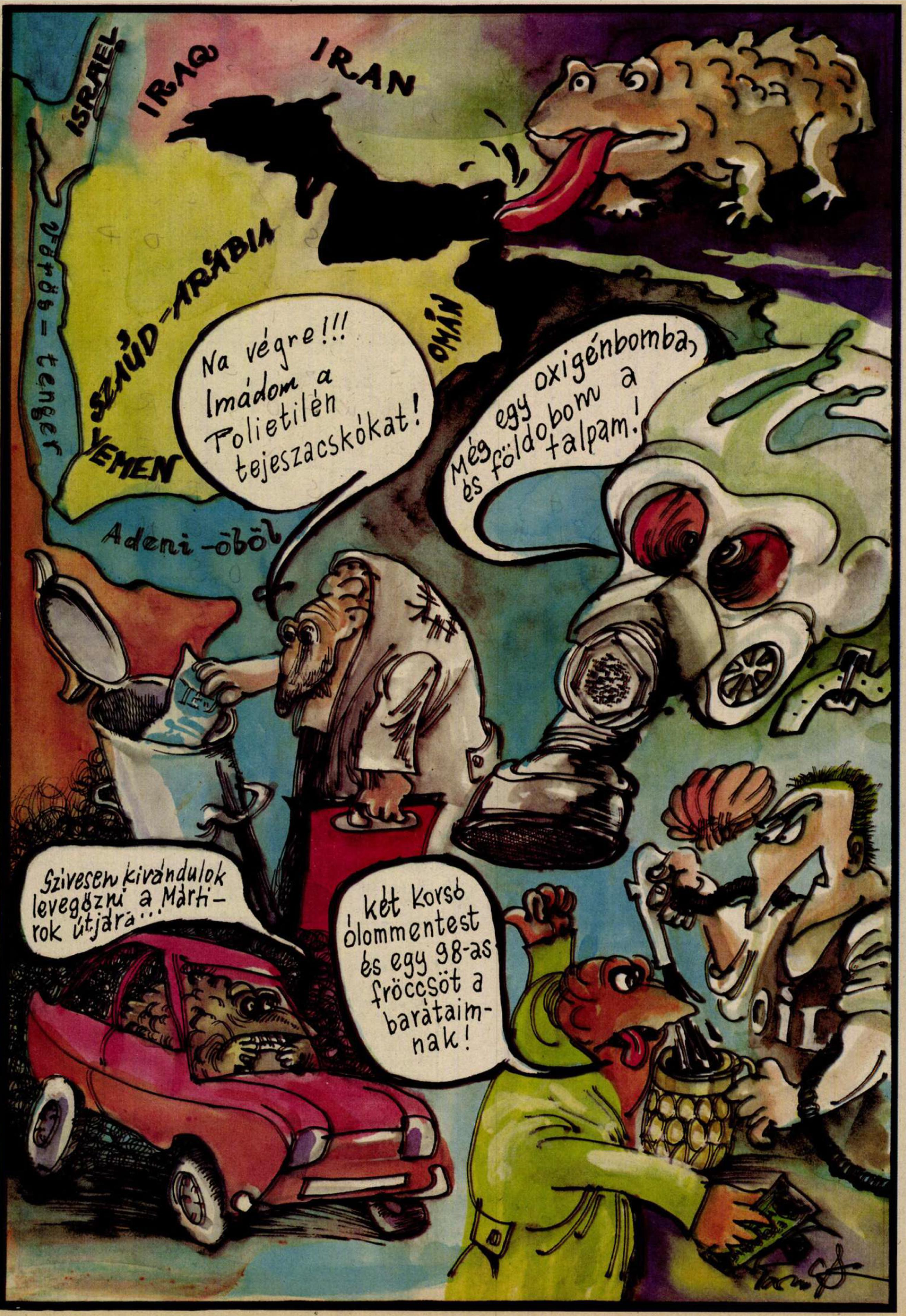
Főszerkesztő: DLUHOPOLSZKY LÁSZLÓ
Főszerkesztő-helyettes: PÁPAI GÁBOR
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14. 1977
Telefon: 118-8411
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 138-2399, 138-4300

SZATIRIKUS HETILAP. **Felelős kiadó: HORTI JÓZSEF** vezérigazgató. Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest XIII., Lehel u. 10/A 1900, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR (tel.: 112-8860) 215-96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 54 Ft, negyedévre 162, fél évre 324, egy évre 648 Ft. Hirdetésfelvétel: Hírlapkiadó Vállalat hirdetési osztály. Telefon: 138-4669, 138-4707, 138-4456.
Telefax: 138-3331
Készült a Zrínyi Nyomdában, Budapest, 91.2308/08-66-22 rotációs ofszeteljárással.
Felelős vezető: GRASSELLY ISTVÁN vezérigazgató
HU ISSN 0134–0611

A 6. számban megjelent rejtvényünk helyes megfejtése:

„Holnap veszek egy papagájt és azt akarom, hogy a macska féljen tőle."
300–300 Ft-ot nyertek:
Palacsik István, 1068 Budapest, Szondi u. 79.
Szabó József, 2340 Kiskunlacháza, Toldi F. u. 11.
Thury Györgyné, 9200 Mosonmagyaróvár, Osztermayer u. 1.
A nyereményeket postán küldjük el.

AZ OLAJFALÓ

TARNOCZY ZOLTÁN RAJZA